SEXY

428

MAXI
IN Mini

EEN NIEUWE VROUW

J. Tenisson

Een nieuwe vrouw

Henry Stack zat met zijn vrouw Terry in een intiem restaurantje niet ver uit de buurt van de stroom. Van waar ze zaten, hadden ze een mooi uitzicht op het water, waarop verscheidene schepen dreven, op weg naar de haven of terug naar zee.

Hij was een jonge dertiger met een knap gezicht, een lichaam dat hij prima in vorm hield en blond haar. Hij had zachte, blauwe ogen en een vriendelijke mond, die graag en veel lachte. Terry, zijn vrouw, was het tegenovergestelde. Met haar ultrakort geknipte, zwarte haar zag ze er een beetje mannelijk uit, wat door haar vrij harde gezicht nog in de hand gewerkt werd. Beweren echter dat ze lelijk was, zou een leugen zijn. Een beauty queen was ze niet bepaald, maar ze had iets. Vooral haar grijze ogen maakten indruk op de meeste mensen. Ook zij beschikte over een lichaam dat ze uitermate verzorgde. Zo ging ze om de haverklap naar de zonnebank, wat haar een egaal bruin kleurtje had opgeleverd,

© 1988 by Uitgeverij Byblos.
Brussels.

waar geen enkel deel van haar lichaam — ook de meest intieme niet — aan ontsnapt was.

Kortom, ze vormden een leuk stel, de Stacks. Nochtans waren ze op dat ogenblik ruzie aan het maken. Nou ja, ruzie. Ze hadden een kleine woordenwisseling. Het was niet de eerste keer dat ze over dat onderwerp met een zekere mate van stemverheffing praatten.

Henry was namelijk van oordeel dat zijn vrouw zich niet sexy genoeg kleedde. Hij had graag gezien dat ze kanten slipjes en behaatjes, chartellegordels, netkousen en jurken met een diepe uitsnijding en lange splitten droeg. Maar Terry vond dat belachelijk, wou er niet aan toegeven en vond dat ze het beste stond met vrijetijdskleding.

Henry kon je dan ook een beetje als een fatje beschouwen. Hij droeg steeds de allerlaatste mode, of die hem nu stond of niet, en had een voorkeur voor zijden hemden en opzichtige dassen. Ook voor deze gelegenheid had hij zich fraai uitgedost. Zijn vrouw hield hem gezelschap in een afgewassen jeans en een T-shirt dat betere tijden had gekend. Ze pasten dan ook helemaal niet bij elkaar.

— Begin je daar nu weer over, verdomme? zuchtte Terry toen hij het onderwerp kledij aansneed.

— Ja, antwoordde hij verdedigend. Verdomme, Terry, wanneer ga je nu eens begrijpen dat ik met een mooi geklede vrouw over straat wil lopen, niet met één die blijkbaar net aangespoeld is!

— Zeg, bedankt hoor! Je wist wat ik erover dacht, voordat we trouwden. Had je maar een andere moeten kiezen. Eén die zich 'kleedde' zoals je het wil. Een opgedofte, frigide trut.

— Verrek, wat heeft frigiditeit te maken met zich mooi kleden?

— Alles!

— Dat denk jij!

— Henry, laten we erover ophouden voor we een scène maken, ja? Als je ruzie wil maken, wacht dan tot we thuis zijn.

— Voor mij is het alles behalve leuk jou hier te ontmoeten en te merken dat je erbij loopt als hebben ze je net uit het water opgevist. Wat moeten de mensen wel denken? Dat ik een dandy ben die een nieuw kutje heeft versiert?

— Is dat alles waar jij aan denkt: wat de mensen zeggen?

Triestige plant ben jij, hoor. Voor mijn part denken ze wat ze willen. Ze kunnen allemaal de pot op. En ja, je bent een dandy. Een echte versierder. Geen vrouw is voor je veilig.

— Dat wist je ook toen je met me trouwde.

— Heb ik er al een keer een opmerking over gemaakt?

— Ja. Nù.

— De eerste keer dan.

— Er is voor alles een eerste keer. Zelfs om iemand te kwetsen.

— Kwetsen? Jou kwetsen? Laat me niet lachen. Je hebt een olifantenvel. En...

— Zo is het wel genoeg geweest, Terry, zei hij streng toen hij een dienstmeisje zag naderen met het voedsel dat ze besteld hadden. Terry was zo verstandig om onmiddellijk te zwijgen en forceerde zelfs een glimlach tegen het hupse blondinnetje. Ook Henry liet zijn blikken met welgevallen over haar ranke gestalte strelen. Fraai kontje, leuke tietenkast, dacht hij. Het lichaam van het meisje kwam dan ook goed uit in het strakke, zwarte uniformpje dat ze droeg.

Terry merkte zijn gulzige ogen wel op, maar maakte er geen opmerking over. Toen ze even later weer aan het eten waren, begon hij er tot haar woede weer over. — Schatje... Hij probeerde het alleszins op een vriendelijker manier, vond Terry. — Schatje, wat zou je ervan denken als we straks samen eens gingen winkelen. Ik betaal je een hele, nieuwe garderobe, als je wil. Je moet me maar één ding beloven, nee, twee...

Ze trok vragend de wenkbrauwen op. — In de eerste plaats dat je mij je kleren laat kiezen en in de tweede plaats dat je ze zult dragen... Meer niet.

Ze schudde resoluut het hoofd. — Nee, Henry, het spijt me, maar ik ben nooit een opgedirkte juffer geweest en ben het ook niet van plan te worden. En dat is mijn laatste woord erover.

Maar daar liet Henry het niet bij en ze begonnen van voor af aan opnieuw. Bovendien bracht het ene woord nu het andere mee, zodat ze hoe langer, hoe meer moeite kregen om hun twistgesprek op een fluistertoon af te handelen.

Henry merkte opeens dat een knappe brunette van achteraan in de dertig, die alleen aan een tafeltje zat, hun conversatie met gespitste oren volgde. Tot zijn eigen verwondering besloot hij

haar erbij te betrekken. — Wat denkt U ervan, mevrouw? vroeg hij opeens, terwijl hij haar recht in de amandelvormige, bruine ogen keek. Mijn vrouw hier is van oordeel dat een vrouw die zich smaakvol en sexy kleedt een belachelijke indruk maakt.

De brunette schrok eventjes van zijn onverwachte aanspreking, was dan duidelijk blij dat ze ook haar zegje zou krijgen. — Ik vind dat U gelijk hebt, meneer. Een vrouw mòet zich een beetje sexy kleden. Tenminste, als ze écht vrouw wil zijn. Ik ben voor de gelijkberechtiging van de sexen zonder een feministe te zijn. Maar een vrouw is gewoon anders dan een man, daar kun je niet omheen. En daarom moet ze ook tonen dat ze anders is!

Terry had haar zitten bekijken, terwijl ze aan het woord was. Ze was knap en sexy moest ze toegeven. Ze droeg een donkerrode jurk die uitstekend bij haar haarkleur paste, één van de nieuwste mode. Een krokodillederen gordel, die danig aangetrokken was, toonde dat ze over een hyperslank middel beschikte en deed ook haar niet bepaald kleine borsten beter uitkomen. — Vindt U dat? vroeg Terry met een glimlachje. Het verbaasde haar dat ze op het eerste gezicht geen bezwaren had tegen het feit dat Henry haar ongevraagd bij hun gesprek betrokken had.

— Ja, antwoordde ze. O, voor ik het vergeet, mijn naam is Myriam Miles. Dubbele M, zoals Marilyn Monroe. Alleen is Myriam Miles mijn échte naam.

Henry en Terry stelden zich ook voor, waarna Myriam verderging: — Als vrouw vind ik het belangrijk dat je jezelf laat opmerken. Daarmee bedoel ik niet dat je er moet uitzien als een hoer, hoor, zeker niet, maar toch, je moet de blikken van het andere geslacht aantrekken... En ik zal U eens een geheimpje verklappen, Mrs. Stack...

— Zeg maar Terry, hoor.

— Goed, Terry dan... Nou, een man is tot veel meer in staat als je erin slaagt hem behoorlijk op te winden. Als hij nogal veel tijd nodig heeft om je uit te kleden en zo...

— Wat? Dat begrijp ik niet.

— Nou, om het cru te stellen. Als een man jou moet uitkleden, zoals je er nu uitziet, heeft hij binnen de kortste keren al je schatten ontdekt. Je draagt, veronderstel ik, een simpele beha en een al even simpel slipje, klopt dat?

Terry knikte.

— Nou, als diezelfde man mij moet uitkleden, heeft hij veel meer werk. Ik draag een sexy onderjurkje, dat net genoeg toont om hem echt nieuwsgierig te maken, daaronder nog een beha, zo één met halve cups — worden ze gewoon gek van — een chartellegordel, kousen en een slipje, dat ook al een en ander laat zien, maar nog genoeg verborgen houdt om hem te doen steigeren. Ze hebben er hun handen vol aan... Enne, dat komt de liefde achteraf ten goede. Hoe langer ze moeten wachten, des te vuriger minnaars worden ze.

Henry beaamde dat uit volle borst.

— Interessant gesprek, voegde hij eraan toe. Mag ik je iets aanbieden, Myriam?

— Graag, zei ze. Een campari-orange...

— Mmm, lekker, knikte Terry. Zeg, waarom kom je niet bij ons zitten? We zijn toch klaar met eten. Jij ook, hé?

— Alleen het dessert nog, antwoordde Myriam.

— Kun je evengoed met ons eten, vind ik, zei Henry.

Myriam zat even later aan hun tafeltje. Er voer net een groot vrachtschip voorbij op de stroom. — Dat is er weer een voor ons, zei Myriam. Ik werk op een rederij. Wat doen jullie voor de kost?

— Ik zit in de reclame, zei Henry. En mijn vrouw werkt niet.

— O? Werk jij niet...

— Ik amuseer me anders aardig, hoor, grinnikte Terry.

— Mijn vrouw is kunstenares, grijnsde Henry. Ze schildert. Af en toe slaagt ze er zelfs in een van haar schilderijen te verkopen. Let wel, af en toe!

— O? Vind je haar werk niet goed misschien?

— Ik? Zelf ben ik er weg van. Maar niet iedereen deelt mijn mening, naar het schijnt.

— Hoe komt dat?

Terry antwoordde: — Nou, de keuze van mijn onderwerpen, veronderstel ik. Ik ben nu niet bepaald iemand die geboeid wordt door landschappen en stillevens en zo... Om over portretten nog maar te zwijgen. Ik zoek mijn inspiratie op een heel ander vlak. Ik ben, wat je zou kunnen noemen, een kunstlicht-kunstenares...

— Dat begrijp ik niet! Kunstlicht-kunstenares?

— Ja, ik werk bij voorkeur aan een bureau in plaats van aan een

ezel. En ik schilder surrealistische dingen die ik zelf uit mijn duimpje zuig.

— Zeg maar 'fantastische' dingen.

— Fantastisch?

— Nou ja, fantasy-spullen. Of griezelspullen. Dergelijke dingen meer.

— Het laatste wat ze gemaakt heeft, legde Henry verder uit, vond ik werkelijk schitterend. Zie je zo'n reus... De soort die uit flessen komt in Sprookjes van Duizend en Eén Nacht-films... En op zijn schouder zat een elf, zo'n klein groen mannetje met puntoren en lieve, ronde oogjes. Vond ik werkelijk prachtig.

— Hé, ja, dat boeit me. Doet zowat denken aan films als 'Legend' van Ridley Scott en... 'Krull', of hoe heette die prent nou ook al weer...

— Precies, zei Terry met een brede glimlach. Daar put ik veel inspiratie uit. Uit fantasy-films en boeken. Heb onlangs een en ander van Michael O'Shea gelezen. Ken je die auteur? Is een beetje als Tolkien, je weet wel, 'In de Ban van de Ring', de 'Hobbit'-verhalen... Speelt zich af in een wereld met magiërs en elfen en draken en weet-ik-wat-nog-meer.

— Ik geloof dat ik eens een boek van hem gelezen heb, ja. 'Nift the Lean' heette het, als ik me niet vergis. Stond in grote letters op de kaft dat hij er een of andere prijs mee gewonnen had.

— Een of andere prijs? Zeg maar: dé prijs. Dé prijs in het genre: the World Fantasy-Award. Verdiend, trouwens, schitterend boek.

— Nu iets heel anders: heb jij dergelijke schilderijen te koop? Ik ben namelijk op zoek naar iets speciaals voor mijn living. Heb er al aan gedacht zo'n Michael Whelan-ding te kopen, maar zijn schilderijen zijn gewoon onbetaalbaar en een poster aan de muur vind ik zo plat, zo studentikoos. En eigenlijk ben ik niet helemaal weg van zijn werk. Zijn figuren zijn net van plastic, ik weet niet hoe ik het anders zou moeten zeggen.

— Precies wat ik ervan denk, grinnikte Terry. Plastic figuren, mooie omschrijving. Maar om op je vraag te antwoorden: ja. Ja, ik heb nog een en ander te koop. Je moet maar eens komen kijken als je tijd hebt. Zal ik je ons adres geven?

— Ik heb een beter idee, zei Henry haastig. Als we dit gesprek nu eens verder zetten bij ons thuis. Kan Myriam meteen oordelen

of jouw werk het waard is aan haar livingmuur opgehangen te worden. Tenminste, als ze tijd heeft.

Hij keek haar vragend aan.

— Tijd zat. Mijn man is een poosje de stad uit en mijn kinderen logeren het hele weekend bij mijn schoonzuster.

Eens het onderwerp kinderen aangesneden, was het voor Henry onmogelijk er een woord tussen te krijgen. Terry vroeg de knappe brunette onmiddellijk uit over haar spruiten, terwijl hij zich noodgedwongen om zijn drankje bekommerde. Tenslotte vond hij dat het welletjes was geweest, wenkte het dienstmeisje naderbij en vroeg om de rekening. — Voor ons alledrie. Mevrouw heeft aan dat tafeltje daar gegeten.

Myriam begon te protesteren, maar hij zei: — Tuttut, een toekomstige klant moet je in de watten leggen, zeg ik altijd maar. Wacht tot je Terry's prijzen hoort, dan val je misschien achterover.

— Hoor hem, snoof Terry. Je moest eens weten wat hij durft te vragen voor een ontwerpschets van een reclamefolder. En dan noemt hij mij een dure...

In de grond van haar hart was ze inmiddels erg blij dat Henry Myriam bij hun gesprek betrokken had. Hij scheen het onderwerp 'garderobe' volledig vergeten te zijn, hun ruzie was abrupt tot een einde gekomen en ze had mogelijk een nieuwe bewonderaarster van haar werk gevonden. Mooier kon het gewoon niet.

— Ben jij met de auto? vroeg Henry toen hij betaald had en ze naar buiten liepen.

— God nee! riep Myriam uit. Ik ben gaan winkelen en dan ga ik nooit met de auto. Probeer die maar eens kwijt te geraken!

— Er zijn toch parkeergarages genoeg?

— Nou, mij niet gezien. Ik durf daar nooit goed in, giechelde Myriam. Ik ben altijd bang dat ik ergens tegen zal rijden met die nauwe bochtjes, en zo. En als mijn man moest zien dat ik een bluts gereden heb, maakt hij me af, geloof ik.

— Is hij zo'n kwaaie? vroeg Terry.

— Toch wat onze auto's betreft, ja. Ik geloof dat hij, als hij opnieuw kon beginnen, eerder met een auto dan met mij zou trouwen. Gewoon maniakaal.

— Op dat vlak heb ik van Henry geen klagen, grinnikte Terry.

Hij houdt wel van mooie wagens en wil om de haverklap een nieuwe, maar maniakaal is hij zeker niet.

Henry, die zijn spiksplinternieuwe Jaguar XJS van de parking was gaan halen, vond het nodig om te bewijzen dat hij op zijn manier ook een maniak was. Met een behoorlijk vaartje kwam hij op hen toegesnord om met krijsende remmen en in een fraaie stofwolk vlak voor hun voeten halt te houden. — Mannen, zuchtte Terry hoofdschuddend.

— Ze zijn maar voor één ding goed, giechelde Myriam. En dan nog niet allemaal!

— Wedden dat ze dat van ons ook zeggen? giechelde Terry terug. Ze stapten in; Henry accelereerde zo snel dat Myriam het gevoel kreeg dat haar maag tegen haar rug plakte.

Zodra ze thuis waren en een eerste drankje genuttigd hadden, troonde Terry haar nieuwe vriendin mee naar de zolder, waar ze haar onverkochte werken bewaarde. Myriam keek met verwonderde en bewonderende ogen naar haar kunstwerken. Ze was er danig onder de indruk van en zei dat dan ook in lovende bewoordingen. Vooral één schilderij beviel haar. Het stelde een sabeltandtijger voor die een reusachtige slang tussen zijn klauwen vermorzelde. Op zijn rug zat een naakt meisje met een speer in de hand.

— Je hebt jezelf als model gekozen voor dat grietje, zeker? vroeg Myriam met een ondeugende knipoog. Het gezicht van het meisje op het schilderij vertoonde dan ook een vage gelijkenis met Terry, alleen had ze lange en vuurrode haren in plaats van korte zwarte.

— 'Tuurlijk', grijnsde Terry. Dagen heb ik mezelf spiernaakt voor de spiegel staan bewonderen voordat ik Stemm—Ika schilderde.

— Stemm-Ika? Noem je haar zo?

— Kind moet toch een naam hebben, niet?

— Ja, veronderstel ik. Beide vrouwen keken elkaar schalks aan, proestten het dan uit zonder dat daar eigenlijk een reden toe was.

— Je bent me er één, giechelde Myriam.

— Jij lijkt me anders ook een leukerd, hinnikte Terry.

— Vreemd eigenlijk, mijmerde Myriam toen ze uitgelachen

was. Meestal voel ik me niet op mijn gemak in het gezelschap van vreemden. Maar bij jou is het alsof ik je al jaren ken. En Henry ook. Alsof jullie al jaren vertrouwde vrienden zijn.

— Mijn idee, beaamde Terry. Enne... ik ben het ook niet gewend om dadelijk comfortabel bij een onbekende te voelen. Je hebt zo van die mensen die zich dadelijk overal thuis voelen... Ik niet.

— Ik weet wat je bedoelt. Zeg, gaan we terug naar beneden? Kunnen we beginnen onderhandelen over hoeveel dat kunststukje mij moet gaan kosten. En die arme man van je zit daar toch maar alleen te kniezen... Pffff! Bovendien is het hier heet! Snikheet!

— Ja, het is hier warm. De zon zit vlak op het dak. Ga jij maar alvast naar beneden, ik ga me even omkleden. Mijn T-shirt is al doordrenkt van het zweet. En als er nu iets is waar ik het op mijn heupen van krijg, is het wel een zweetluchtje. Ik ga vlug douchen!

— Spreek dat woord niet uit! hijgde Myriam. Douchen! O, ik verlang zo naar een koele waterstraal op mijn brandende huid.

— Zeg, jij wordt lyrisch, zeker? giechelde Terry. Koele waterstraal op mijn brandende huid, lijkt wel op een fragment van een gedicht van een of andere derderangspoëet.

— Begint die tuttebel me nog te beledigen ook! zei Myriam gespeeld boos.

— Hoor haar, tuttebel... Zeg, tuttebel, waarom ga je niet vlug even mee douchen als je toch zo dringend een koele waterstraal op die brandende huid van je wil voelen?

— Ik dacht dat je het nooit zou vragen, lachte Myriam. Terry tuitte haar lippen tot een geschokte 'O', barstte dan ook in lachen uit.

— Jij bent me er werkelijk één!

Even later bevonden ze zich in de badkamer. Henry wachtte blijkbaar al gespannen op hun komst: ze hoorden een zachte achtergrond muziek toen ze van de zolder naar de eerste verdieping liepen. — Nou, die zal nog eventjes moeten wachten! grinnikte Terry.

— Het is nooit slecht een man te laten wachten, antwoordde Myriam met een ondeugende knipoog. Hoe langer ze moeten wachten, des te actiever worden ze als ze eindelijk hun zin krijgen.

— Zeg, ben jij geil, of zo? vroeg Terry.

— Huh?

— Brandende huid, nu begin je met sexuele allusies...

— O, dat doe ik voortdurend, hoor! Ik flap er alles uit wat ik denk. Ik draag mijn hart op mijn tong.

— Er staan me dus nog leuke dingen te wachten, zuchtte Terry klaaglijk. Waar heb ik jou aan verdiend?

— Aan je man, weet je nog? Je man die toch zò graag zou hebben dat je je kleedde als ik.

— Zwijg me daarvan, wil je? Trouwens... Ik ben eigenlijk eens benieuwd hoe lang het zal duren voor jij in je blootje staat.

— Kleed me uit, dan weet je het. En ik kleed jou uit, goed?

Terry twijfelde even, lachte dan. — Nou ja, waarom niet.

Geïnteresseerd begon ze even later de ritssluiting van Myriams jurk naar beneden te schuiven, terwijl de brunette zich om haar jeans bekommerde. Voor Terry Myriams jurk helemaal uitgekregen had, was zij op haar slipje na al spiernaakt. En dat ging naar beneden voordat ze de kans kreeg Myriams onderjurk uit te trekken. Maar dan begon het eigenlijke werk nog maar. Ze moest Myriams beha losmaken, dan haar chartellegordel, haar kousen naar beneden schuiven en tenslotte haar slipje. — Verrek, zei ze. Ik kan me voorstellen dat een man je bespringt eens je poesje eindelijk vrij is. En dat hij van jetje geeft. Wat een werk, zeg! Zou ik niet alle dagen willen doen.

— Nou, ik kan je verzekeren dat een man tenslotte zo oergeil is dat hij neukt als een god, antwoordde Myriam prompt. Ik spreek van ondervinding, hoor.

— Heb je al zoveel minnaars gehad, misschien? vroeg Terry, terwijl ze in de douchecel stapten.

— Behoorlijk veel, ja. Mijn man is nogal veel op zakenreis en... niet voortzeggen, hoor, maar ik heb nogal veel behoefte aan sex. Een keer per dag vind ik niets te veel.

— Meen je dat nu?

Myriam knikte overtuigd. — Ja. Jij niet soms?

— Ik heb er eigenlijk nog niet over nagedacht, antwoordde Terry bedachtzaam. De waterstraal, die te voorschijn spoot, voelde inderdaad heerlijk aan en de eerstkomende seconden waren ze allebei zoet met er zich in rond te wentelen. Myriam had een prachtig lichaam, vond Terry, die van de gelegenheid gebruik maakte om haar nieuwe vriendin goed op te nemen. Nergens was

aan te zien dat ze al twee kinderen op de wereld gezet had, ze zag er even leuk uit als zijzelf, die nog niet in verwachting geweest was. Myriam had bovendien grote, volle uiers, die nog niet in het minst doorgezakt en zo stevig als een man zich maar kon dromen waren. Haar heupen waren prachtig gerond, haar kont volmaakt, net als haar benen. Terry vond dat ze er maar povertjes voorkwam in vergelijking met Myriam. Nochtans deelde die haar mening op dat vlak niet. Myriam vond namelijk dat Terry er ook mocht zijn. Ze was iets kleiner dan zij, had ook kleinere, maar erg mooi gevormde tieten, volslanke benen en een schattig kontje. En haar poesje zag eruit als een hoogst smakelijk hap dons.

— Hoe dikwijls neuk jij zo per maand? vroeg Myriam toen de eerste euforie van de douche voorbij was.

— O, zei Terry, die opschrok uit haar dagdroom. Vier, vijf keren misschien. Henry... eh... Henry komt wel dikwijls aan mijn deurtje kloppen, maar... eh... God, dikwijls heb ik geen zin. Het is toch altijd hetzelfde.

— Een veel gehoorde klacht, grijnsde Myriam bitter. Ken je dat spreekwoord: verandering van spijs doet eten? Nou, met mannen is het net zo. Je moet van tijd tot tijd eens een andere pik in je kutje voelen, om het cru te stellen. Dan wordt het eens zo lekker met je eigen man. Heb je al eens met een andere kerel gedold?

— Ja, voor ik met Henry trouwde, heb ik een paar andere minnaars gehad.

— Een paar? Hoeveel?

— Eh... Twee... Eenenhalf, zou je kunnen zeggen, want met die ene heb ik maar één keer iets ondernomen en erg ver zijn we niet geraakt. Hij spoot al voordat hij hem er goed en wel had ingehangen.

— Jonge, onervaren vlegel, zeker?

— Hij was zeventien, ik achttien.

— Heb jij tot je achttiende gewacht?

Terry grijnsde schuchter, knikte dan aarzelend.

— Kindje, zei Myriam moederlijk. Je zou eens dringend een andere pik moeten versieren. Straks raak je nog gefrustreerd. Je weet toch dat de meeste frustraties ontstaan door een onbevredigend sexleven, nietwaar?

— Maar wie zegt dat ik mijn sexleven onbevredigend vind?

wierp Terry tegen. Voor het eerst sinds ze Myriam ontmoet had, voelde ze zich een beetje ongemakkelijk.

— Jij zelf, verdorie. Dikwijls heb ik geen zin om met Henry te naaien... Nou, een vrouw van jouw leeftijd moet gewoon zin hebben in een potje neuken, dag in, dat uit, minstens één keer per dag en bij voorkeur twee... Echt, als je het niet graag meer met Henry doet, zou je een andere man moeten vinden. Om hem geven, is niet nodig, maar het helpt wel. Als je gewoon een leuke knul ontmoet, nou, duikel dan toch in de koffer met hem. Henry hoeft er niets van te weten. En je zult merken dat je het daarna veel fijner met hem gaat vinden.

— Ik zou dat niet kunnen, mompelde Terry beschroomd.

— Waarom niet? Omdat je hem dan zou bedriegen? Is dat het?

Terry's schuchtere knikje sprak voor zichzelf.

— Liefje, grijnsde Myriam. Een vraag. Denk je dat Henry je nooit ontrouw geweest is? Hij is een knappe man — om eerlijk te zijn en zonder bijbedoelingen, ik val op hem. Denk je dat hij al niet de kans gehad heeft om met een andere meid in de koffer te wippen? En denk je dat hij die kans niet met beide handen gegrepen heeft? Zeker als hij bij jou soms niet aan zijn trekken komt?

Terry had vergeefs geprobeerd een speld te krijgen tussen Myriams woordenstroom. — O, hij heeft al dikwijls zo'n kansen gekregen, biechte ze op toen de oudere vrouw eindelijk stil viel. Hij werkt veel met fotomodellen en zo. En hij heeft die kansen gegrepen. Hij vertelt me het altijd zo, zo eerlijk is hij wel. Hij heeft zelfs eens voorgesteld om aan partnerruil te doen. Maar ik wou er niet van weten...

— Dus jij aanvaardt dat hij je bedriegt? Waarom doe je het dan zelf ook niet?

— Ik aanvaard het, juist. Maar ik vind het niet leuk, Myriam. In het begin had ik er zelfs behoorlijk wat moeite mee. Maar nu... Ik heb me erbij neergelegd. Maar hém bedriegen? Nee... Dat zou ik echt niet kunnen. Ik hou van hem, zie je. Heel veel.

— Maar je zou nog veel meer van hem houden als hij je moest bevredigen in bed, nietwaar?

Terry twijfelde even, knikte dan. — Maar het ligt aan mij...

— Nee, het ligt aan hem en aan jouw vrouw-zijn. Als vrouw heb

je van tijd tot tijd behoefte aan afwisseling. En de enige manier waarop je hem er kan toe brengen je ten volle te bevredigen, is door even uit de band te springen en met een andere man te vrijen. Vicieuze cirkel, met andere woorden. Je zult je reserves moeten overwinnen, Terry. Geloof me nu maar. Ik spreek van ondervinding.

— Hmm, deed de jongere vrouw. Misschien heb je gelijk. Ik kan er niet zo direct een antwoord op geven, ik moet er een poosje over kunnen nadenken. Neem me niet kwalijk.

— Natuurlijk niet. Maar ik kan je misschien een duwtje in de goeie richting geven, liefje, fluisterde Myriam. Terry vond dat ze er schandalig sexy uitzag, zo spiernaakt en glinsterend van het nat. Dikke druppels hingen aan haar fraaie borsten en in haar schaamharen. En haar hoofdhaar zag er nu uit als dat van een meermin die net uit het water opdook. Ze kreeg opeens inspiratie voor een schilderij. Myriam, die tot aan haar navel uit het water opdook, haar vissestaart half boven de golven naast haar. Een bootje met een jonge, naakte man — Henry, stelde ze tot haar verbazing vast — erin. En zij zelf, ook naakt, die over de reling boog en Myriam-de-meermin de hand reikte. Dit alles tegen een azuurblauwe hemel met een stralende zon in het zenith. Of nee, beter, tegen een ondergaande zon die de horizon in vuur en vlam zette, terwijl de maan aan de andere kant reeds was opgekomen. Ze besloot terstond het idee te noteren zodra ze uit de douchecel gestapt was. Wie weet, zou Myriam zich niet akkoord verklaren om ervoor te poseren.

Ze wou het haar meteen vragen, kreeg er echter de kans niet voor. Myriam had zich een weinig gebogen en kuste haar tot haar totale verrassing vol op de lippen. Ze hapte verbluft naar adem toen ze even later haar gezicht van voor het hare wegtrok, merkte dan pas dat ze een hand op haar tietje gelegd had. Met grote, verwonderde ogen keek ze de oudere vrouw aan. — Wa... Wa...

— Ssstt, deed de andere. Stil maar. Laat me even begaan. Als je het niet leuk vindt, moet je het maar zeggen. Dan stop ik meteen,

Terwijl het water nog steeds over hen heen spoelde, bracht Myriam haar hand naar Terry's poesje, terwijl ze haar vrije arm om diens schouder sloeg en haar dicht tegen zich aantrok. Vakkundig begonnen haar vingers door de schaamhaartjes van

het zwartje te wroeten, doken dan tussen haar dijen en pelden haar flapjes open. — Oooohhhh, hijgde Terry langgerekt, toen een van Myriams vingertopjes over haar klitje streek. De oudere vrouw keek haar strak in de ogen en glimlachte. — Zie je wel dat je het fijn vindt, fluisterde ze. Maar wacht maar, je zult het dadelijk nog veel fijner vinden.

Terry merkte tot haar ontzetting dat dat inderdaad het geval was. Myriam kuste haar opnieuw, dreef nu haar tong diep in haar mond en liet die verkennende cirkels om de hare draaien. De kus wond haar op, ze begon jachtig adem te halen. En haar poesje reageerde onweerstaanbaar op de strelende vingers van Myriam: haar klit begon te tintelen alsof er electriciteit op losgelaten werd, haar schede trok zich onbeheerst samen en produceerde van het ene ogenblik op het andere grote hoeveelheden saus. Myriam drukte haar bovenlichaam nog steviger tegen dat van Terry en begon er een beetje mee te schommelen, waarbij het leek alsof hun tetters een soort van duw- en trekspelletje begonnen te spelen. Myriams nippels waren hard geworden, de hare ook, merkte Terry. Ze werd geiler en geiler en opeens stoorde het haar niet meer dat dit een vrouw en geen man was.

— Het wordt hier wat nauw, fluisterde Myriam hees in haar oor. Vind je het lekker genoeg om ermee door te gaan, liefje? Dan stel ik voor dat we ruimere oorden opzoeken.

— Ja... Eh, ja, antwoordde Terry, nog steeds een weinig aarzelend. Ja, ik vind het lekker. Heel lekker.

— Kom dan.

Met zachte dwang voerde de brunette haar mee, de douchecel uit. Allebei dropen ze van het nat, maar dat stoorde hen geenszins. Myriam griste een klaarliggende badhanddoek van een kast en spreidde die uit over de grond, dwong Terry er dan languit op plaatst te nemen . Nauwelijks lag het zwartje neer, of ze kwam naast haar liggen, hervatte haar zinneprikkelende strelingen, die ze nu voornamelijk concentreerde op Terry's uiers. Al vlug stonden die zowat op barsten, Terry's tepels waren ze vreselijk gezwollen dat het werkelijk pijn deed.

— Jij maakt me gek van wellust, hijgde ze boos. Echt, zo heb ik me nog nooit gevoeld. Zou ik lesbisch zijn?

— 'Tuurlijk niet. Of misschien alleen maar een tikkeltje. Een

échte lesbische vindt het vreselijk het met een man te doen. Vind jij dat ook?

— Nee, zeker niet. Héél zeker niet. Maar dit is helemaal anders, volledig nieuw.

— Nou, dat is omdat het de eerste keer is, natuurlijk. En tussen twee vrouwen is het gewoon anders dan tussen een man en een vrouw. Het gaat er zachter aan toe, tederder. Verrek, ik weet niet hoe ik het moet beschrijven.

— Doe dat dan niet en streel me nog een beetje, bedelde Terry met grote, verwonderde en geile ogen. Myriam moest hier hartelijk om lachen en verbond er een voorwaarde aan: — Als jij me ook streelt!

Daar was Terry het dadelijk mee eens. Ze ging een beetje verliggen tot ze goed bij Myriams lichaam kon en liet daarna eveneens haar vingers over diens uiers en poesje glijden. Myriam kirde toen Terry haar klitje vond en dat tussen duim en wijsvinger begon te masseren. Al na twee seconden lag ze met het bekken over haar lippen. Toen Terry er helemaal de pak van kreeg en een vinger in haar gaatje propte zonder haar geluksknobbeltje los te laten, kreeg Myriam het nog veel meer te kwaad. Ze vergat er zowaar bij dat zij het eigenlijk was die Terry in een nieuwe wereld zou inwijden.

Uiteindelijk kwam ze kreunend en steunend klaar, zeer tot de tevredenheid van de jongere vrouw die niet weinig fier was op haar prestatie.

— Nu is het jouw beurt, hoor, glimlachte Myriam, toen ze een beetje bekomen was van de uitspatting. Wacht maar, voordat ik met je klaar ben, zul je lelijk tekeergegaan zijn, lelijker nog dan ik.

Terry beantwoordde Myriams glimlach en strekte zich afwachtend uit op een teken van de brunette. Die ging overeind zitten, spreidde met zachte dwang haar benen en kroop ertussen. Eens ze op haar knieën zat, boog ze zich met een knipoog voorover en fluisterde: — Ik ga eens proeven van je saus, liefje. Ben je benieuwd of die zo lekker smaakt als ze ruikt.

— Hoe? Ruik je er dan iets van?

— En of, heel de badkamer hangt vol met de geur van je poesje, liefje. Ik hou ervan, het ruikt heerlijk!

— Dat doet me plezier. Dus... je gaat me 'beffen' als ik het goed

begrijp? Bij het woord 'beffen' kon ze een gegiechel niet onderdrukken. Het klonk haar zo vreemd in de oren, zo opwindend en tegelijk een beetje afstotend. Ze begreep zichzelf niet goed op dat ogenblik. — En of ik je ga beffen! Of likken! Noem het zoals je wilt.

En met die woorden bracht ze haar mond tot voor het poesje van het zwartje. Ze blies voorzichtig, alsof het wel degelijk een poesje was, een jong katje dat verlaten was door haar moeder en bijna stierf van de kou. Terry vond het een hoogst prikkelend gevoel, er voer een wilde rilling door haar heen toen ze Myriams hete adem over haar lellen voelde strijken. Die lellen stonden uitnodigend open door de gespreide houding van haar benen en het feit dat ze haar knieën hoog opgetrokken had. Maar met gewoon te blazen, was Myriam zeker nog niet aan het einde van haar latijn. Integendeel, ze begon nog maar pas. Eerst bracht ze haar mond nu boven de snoezepoes van het zwartje en liet wat speeksel druipen in de wollige haartjes die welig tierden op haar Venusheuveltje. Die druppeltjes begon ze dan wellustig op te likken, met als enige resultaat dat Terry's matje nog natter werd. Dan dook Myriams hoofd tussen haar dijen. De brunette zorgde ervoor dat haar tong tijdens die beweging ver uit haar mond bleef steken, zodat ze over de scheur van het zwartje gleed. Ze proefde dan ook voor het eerst van de heerlijke jus van Terry en koerde wellustig. Het zuurzoete brouwsel dat in dikke druppels aan Terry's flapjes kleefde, was dan ook verdomd lekker. — Fantastisch, hijgde Myriam. Heerlijk gewoon, schat. Je moet in niets onder doen voor het beste sap dat ik ooit geproefd heb. En dat meen ik. Ze voegde er nog een overtuigd knikje aan toe om haar woorden kracht bij te zetten en begaf zich dan opnieuw aan haar werkzaamheden. Nu begon ze de flamoes van Terry te strelen met haar tong, ze streek ermee over de ganse lengte van diens scheur, van het prille begin tot bijna aan haar reet. Terry gilde het uit van genot, ze wist niet waar ze het had. Automatisch waren haar handen naar haar joekeltjes gedwarreld en die begon ze nu bijna tot moes te knijpen. Onderwijl rolde ze het hoofd van links naar rechts en flitste haar spitse tongetje heen en weer over haar getuite lipjes. — Machtig gewoon, o wat is dat heerlijk, wat doe jij dat goed! Veel beter dan Henry het ooit gedaan heeft. Myriam reageerde op haar behandeling. Het spoorde haar

aan om het nog beter te doen. Terry's gaatje bleef intussen de ene straal saus na de andere prijs geven. Er leek geen einde aan te komen, het leek wel alsof daarbinnen alle sluizen opengezet waren. Nu spreidden Myriams gemanicuurde vingers Terry's schaamlipjes nog een beetje verder en dreef ze haar tong als een staak in diens holletje. Terry tilde gewoon haar kont van de grond van de dolle pret, schreeuwde oorverdovend en begon enthousiast met het bekken te stoten om Myriams tong nog dieper in haar snee te kunnen krijgen. Maar spijtig genoeg beschikte Myriam niet over de tong van een kikvors. Niettemin begon ze ze zachtjes rond te draaien in Terry's flamoes, waarbij ze ermee over de gerimpelde wanden van haar schede streek, waar natuurlijk een heleboel van het pikante sausje dat Terry brouwde te vinden was. Het zwartje koerde en kirde en steunde en kreunde aan de lopende band. Ze verkeerde daadwerkelijk in de zevende hemel. Toen Myriam haar met haar tong begon te naaien, kwam ze dan ook al bij de derde stoot klaar. Haar poesje spande zich zo krampachtig dat Myriam even vreesde dat haar tong geplet zou worden tussen Terry's kutspieren. Maar gelukkig gebeurde dat niet. Ze trok haar mond weg van het mofje van het zwartje en fluisterde: — Dat had je nodig, hé, schat?

— Ja, snakte Terry naar adem. Méér dan nodig. Het was een levensnoodzakelijkheid. Achteraf bekeken, alleszins.

Dan werden haar ogen groot. De deur was opengegaan en Henry stapte binnen. Zijn mond viel open toen hij hen daar zo aantrof.

Tot Terry's opluchting en verbazing tegelijk barstte hij niet woedend los zodra hij een beetje van zijn verbazing bekomen was. Integendeel, hij nam het zelfs heel goed op. Hij grijnsde breed en zei: — Wel, wel, wel, wel. Dat had ik nou echt nooit van jou gedacht, schat. En, sorry Myriam, maar jij zag er me nu niet bepaald een lesbische uit, hoor. Integendeel, ik vond je een uiterst sensuele vrouw, één die alleen maar leefde om mannen het hoofd op hol te brengen.

— Ben ik ook, antwoordde de brunette. Mijn grootste plezier bestaat erin een kerel geil te maken en hem dan het opperste genot te schenken. Zonder dat ze probeerde haar naaktheid te verbergen, draaide ze zich naar hem om en ging langzaam staan. Zijn

adamsappel wipte voortdurend op en neer naarmate hij meer van haar lichaam te zien kreeg, merkte ze tot haar opperste tevredenheid op.

Daarnet had hij alleen maar uitzicht gehad op haar rug en ronde achterwerk, nu mocht hij ook een blik werpen op haar fantastische uiers en uiterst smakelijk muisje. — Wow! kon hij niet nalaten uit te stoten.

Ze glimlachte gelukkig en deed een stapje op hem toe. — Terry en ik hadden het daarnet onder de douche over sex en we raakten allebei zo opgewonden dat het... nou ja, dat we met elkaar aan het stoeien waren voor we ons eigenlijk realiseerden wat er gebeurde. Vind je het erg dat je vrouw je bedrogen heeft met mij?

Ze legde een klemtoon op het woord bedrogen die Terry verrast deed opkijken. Het zwartje ving nog net Myriams knipoog op in de spiegel.

— Bedrogen? Ze heeft me helemaal niet bedrogen, zei Henry onmiddellijk. Ik vind het best dat jullie met elkaar stoeien, hoor. Doen jullie gerust verder als jullie nog zin moesten hebben... Ik wacht wel beneden.

Die laatste zin klonk behoorlijk geil, vond Myriam, en ze begreep dan ook ogenblikkelijk dat hij zonder aarzelen zou toehappen als ze hem moest aanbieden te blijven kijken. Of meedoen. Ze keek vlug naar Terry, dan weer naar Henry.

— Waarom blijf je niet hier? vroeg ze. Waarom doe je niet mee? Hoe meer zielen, hoe meer vreugd.

— Jamaar, begon Terry te protesteren. Myriam nam haar echter onmiddellijk de wind uit de zeilen: — Herinner je je nog wat ik je daarstraks gezegd heb, schat? Nou, dit is een eerste test om te zien of ik het bij het rechte eind had, of niet.

— Waar hebben jullie het over? wou Henry weten.

— Dat is iets tussen ons, leuke jongen. Vrouwengeheimpjes, weet je wel? Wat sta je daar nog te lummelen, potverdorie? Uit die kleren en vlug een beetje. Ondertussen maak ik je vrouw wel opnieuw klaar!

— Nou, graag, grijnsde Henry. Terry wou weer beginnen protesteren, maar een scherpe blik van haar nieuwe vriendin deed haar haar commentaar inslikken. Twee seconden later kon ze trouwens geen commentaar meer geven, want Myriam had zich

weer hoogst kundig over haar poesje ontfermd. Weer begon ze haar te beffen. Deze keer boorde ze haar tong echter niet in en uit Terry's neukhol, maar nam ze diens klitje tussen haar lippen en begon dat ermee te masseren. Terry werd alweer ondergedompeld in een oceaan van zinnelijk genot.

Henry kleedde zich met driftige bewegingen uit, gehaast als hij was om deel te nemen aan het leuke tafereeltje dat zich voor zijn ogen afspeelde. Hij had een kanjer van een erectie, merkte hij, zeer tot zijn vreugde. Dat was maar logisch ook: het was nu wel niet de eerste keer dat hij twee meisjes met elkaar zag stoeien — buiten weten van zijn vrouw had hij reeds verscheidene keren sexbars en zo opgezocht — maar het was wel de eerste keer dat hij er zelf bij betrokken zou worden. Zodra hij naakt was, stapte hij op de twee vrouwen toe. De geluiden die in zijn oren drongen, wonden hem nog meer op. Enerzijds waren er de gelukkige kreetjes van zijn vrouw, anderzijds het overtuigde gesmak en geslobber van Myriam. Hij verscheen in Myriams blikveld die dadelijk haar bewondering voor zijn lans uitdrukte door haar wenkbrauwen hoog op te trekken en de ogen wijd open te sperren. Er lag een bedelende uitdrukking in die ogen die Henry niet kon negeren. Ze nodigde hem duidelijk uit om haar kutje te gebruiken. Wat hij dan ook van plan was te doen.

Vlug liep hij om de twee vrouwen heen om bij Myriams achterzijde te knielen. Hij greep zijn pik beet en leidde die naar haar kont. Een poosje was hij zoet met zijn neukorgaan tegen haar fraaie achterwerk te wrijven. Myriam murmelde een en ander en gaf met een woest gesnuif te kennen dat ze het hoog tijd vond dat hij zijn paal in haar slobberd zou stoppen. Weer gehoorzaamde de reclameman bereidwillig. Ten tweeden male greep hij zijn stompe zwaard beet, dit keer om het naar haar uitnodigend geopende flappen te brengen. Hij parkeerde zijn eikel ertussen, wat dadelijk beloond werd met een geil gehuil van de brunette. Hij zag Terry naar hem kijken. Haar ogen straalden een mengeling van ongeloof en geilheid uit. Ongeloof omdat ze niet kon begrijpen dat hij een andere vrouw in haar bijzijn zou naaien, geilheid omdat ze het tegelijk ontzettend opwindend vond.

En natuurlijk ook omdat Myriam allengs haar inspanningen nog verdubbelde. Henry keek zijn vrouw vragend aan. — Mag ik?.

— Ja! Doe maar! Neuk haar als je wil, hijgde Terry.
— Ik hou van je, Ter...
— En ik van jou...

Met een woeste zwaai van zijn bekken joeg hij zijn trompet in de fluit van de brunette. Die vond dat zo lekker dat ze even de controle over zichzelf verloor, Terry's klit uitspuwde en gilde als een stoomfluit. Dat was niet verbazingwekkend, want Henry had zijn kanjer dan ook in één keer tot aan de wortel in haar snee gedreven. Nu rukte hij hem er terug uit, zo ver dat zijn eikel zelfs aan de omhelzing van haar lipjes scheen te willen ontsnappen. Maar geen nood, precies op het juiste ogenblik joeg hij hem weer naar binnen, tot opluchting en tevredenheid van de blondine.

Nu begon hij haar te naaien, eerst in een redelijk kalm tempo, dan sneller en sneller. Myriams vaardige lippen hadden het hem weer gedaan: ze ging klaarkomen. Toen haar man met een oerwoudkreet aankondigde dat ook hij zijn hoogtepunt ging bereiken, knapte er iets in haar en voer er zo'n woeste golf van genot door haar heen dat ze een ogenblik dacht dat ze er het bewustzijn bij zou verliezen.

Vreselijke vlagen van de allerdolste pret zinderden door Henry's onderbuik toen zijn ballen zich ledigden. En ook Myriam kwam nu klaar, dit dan door de plotselinge hitte die zijn room in haar slurpende schuif verspreidde. Alledrie hadden ze hun hoogtepunt bereikt op minder dan een minuut tijd. En voor alledrie duurde het een kleine eeuwigheid. Ze stortten gelijktijdig ineen, kwamen op elkaar te liggen als een moeilijk te ontwarren kluwen van armen, benen en rompen. Het duurde lang voordat ze hun adem weergevonden hadden.

— Hemeltje, dat was heerlijk, fluisterde Myriam als eerste.
— En of! beaamde Terry volmondig, terwijl Henry zich tot een instemmend gekreun beperkte.
— Zullen we straks nog eens van voor af aan herbeginnen? stelde de brunette voor. Maar eerst zou ik iets te bikken willen krijgen. Ik wil niet opdringerig lijken, hoor, maar echt, telkens als ik geneukt heb, sterf ik van de honger.
— Ja, dat kan ik geloven, hijgde Henry. Je geeft jezelfd dan ook volledig, nietwaar?

Myriam antwoordde met een vrolijke knipoog. — Over dat

herbeginnen? Zijn jullie het daar mee eens, of vinden jullie het zo genoeg?

— Ik ben het er volkomen mee eens, antwoordde Terry in de plaats van Henry, zeer tot diens tevredenheid. En als ik zeg volkomen, bedoel ik ook volkomen. Dit was nog maar een voorsmaakje. Nu ben ik pas echt in de stemming.

Verbaasd blikte Henry zijn vrouw aan. — Meen je dat nu? vroeg hij. Ik dacht...

— Ja, ik meen het, zuchtte Terry terwijl ze overeind krabbelde. Myriam heeft me geweldig doen genieten, ze heeft alle remmen in me losgegooid, lijkt het wel.

— Dat had ik nou echt niet van je gedacht, antwoordde Henry. Maar goed, graag. Myriam lijkt me nog een veel leukere vrouw dan ik oorspronkelijk al dacht.

— En dat doet me ten zeerste plezier, grijnsde Myriam.

Inderdaad, nadat ze iets gegeten hadden, begonnen ze van voor af aan opnieuw tot Henry zo uitgeput was dat hij in slaap viel.

De volgende ochtend werd hij gewekt door een vrolijke lach die vanuit de tuin klonk. Naakt stond hij op, liep naar het raam en opende de gordijnen met een ruk. De zon stond al behoorlijk hoog aan de hemel, een blik op zijn polshorloge leerde hem dat hij tot tien uur 's ochtends geslapen had. Toen zijn ogen zich aan het felle licht hadden aangepast en hij zich even gekoesterd had in de reeds niet onaanzienlijke hitte van de stralen, bemerkte hij Myriam en Terry die tegenover elkaar op de tuinstoelen bij het zwembad hadden plaatsgenomen en koffie zaten te slurpen. Myriam droeg een van de kamerjassen van Terry, zijn vrouw had reeds haar bikini aangetrokken. Op zijn beurt trok hij zijn kamerjas aan en liep naar beneden. — Hallo, meisjes, begroette hij hen vrolijk. Jullie zijn al zo vroeg op?

— Vroeg noemt hij dat, grinnikte Myriam met een knipoog. Man, de dag is al bijna voorbij.

— Wat staat er vandaag op het programma? wou Henry weten, zodra hij was gaan zitten en een kop koffie de laatste slaaprestjes uit zijn geest had verdreven.

Terry haalde de schouders op. — Myriam en ik waren het net aan het bespreken, zei ze.

— O, en hoever waren jullie besprekingen al gevorderd?

— Nog niet erg ver, zuchtte Myriam. Je vrouw heeft spijt van wat we gisteren gedaan hebben...

— Kom nou! riep Henry verwonderd uit. Zou je gisteren toch niet gezegd hebben, hoor!

— Ik weet het, Henry, fluisterde Terry. Ik begrijp zelf niet goed wat er gisteren in me gevaren is. Maar... Ja, ik heb er spijt van nu. Ik... Ik hou er niet van je met iemand te delen. Ik hou écht van je, Henry. En dan valt het moeilijk om...

— Liefje, je weet dat ik ook van je houd, zei Henry met een gemeende glimlach om zijn mond. Maar je weet ook dat ik niet van plan ben om me pleziertjes als dat van gisteren te laten ontnemen. Ik begrijp dat het je pijn doet, maar ik kan het eigenlijk niet helpen. Zo ben ik nu eenmaal. Daarom zou het best voor je zijn als je van tijd tot tijd ook eens een slippertje maakte. Ik dacht en hoopte dat gisteren de eerste stap in de goede richting was. Vat vind jij ervan, Myriam?

— Ik ben het volledig met je eens, lieverd. Terry zou wat losser moeten worden, haar scrupules opzij kunnen zetten. Met mijn hulp zou ze daar wel eens kunnen in slagen. Weet je wat ik haar had voorgesteld? Er een paar dagen met me tussenuit te trekken. Kon ze meteen nadenken over wat jij net zei.

— Lijkt me een uitstekend idee! Terry, echt waar, je zou er een poosje tussenuit moeten. Luister naar Myriam.

— Ik... Ik weet het niet, aarzelde Terry. Henry, vind je echt dat ik met haar weg zou moeten gaan? Een paar dagen?

— Een paar dagen, een week... Zolang je denkt nodig te hebben. Myriam, hoe lang kun jij weg?

— Heel het weekend, antwoordde de brunette prompt. Zonder problemen. We zouden kunnen gaan winkelen, 's avonds uitgaan, kom, een fantastische tijd beleven.

Dit laatste zei ze tegen Terry. In haar ogen lag een bedelende uitdrukking, ze smeekte het zwartje bijna om erin toe te stemmen en met haar de bloemetjes te gaan buitenzetten. — Nou, dan stel ik het volgende voor, zei Henry, die reeds een ideetje had hoe hij zijn eigen weekend kon doorbrengen. Jij en Myriam gaan er nu dadelijk vandoor en als het je niet bevalt, kom je gewoon terug. Wat denk je, Terry? Lijkt je dat geen schitterend idee?

Zijn vrouw haalde de schouders op. — Als jij dat denkt...

— En of ik dat denk!

— Nou, goed dan, fluisterde Terry en moest dan in weerwil van zichzelf glimlachen om Myriams uitermate enthousiaste reactie. Het scheelde niet veel of de koffiepot was omgevallen toen de brunette overhaast opsprong en een soort van Indiaanse vreugdedans om de tafel begon te beschrijven. Henry bekeek het tafereeltje met een brede glimlach, die geiler en geiler werd naarmate Myriams gehups haar tietenkast verder en verder van onder haar kamerjas dwong.

Een uurtje of zo later waren beide dametjes vertrokken en bleef de reclameman alleen achter. Hij bladerde in zijn agenda tot hij het adres van Tascha vond. Tascha was een fotomodel, een verrukkelijke, langbenige blondine, met wie hij reeds een paar maal gewerkt had. Bij een van die gelegenheden had ze hem duidelijk te kennen gegeven dat ze er wel iets voor voelde om een avontuurtje met hem te beginnen, maar op de een of andere manier hadden hun programma's niet in elkaar gepast zodat er nooit iets van gekomen was. Hij hoopte nu maar dat ze vrij was.

Was dat niet het geval, nou, dan was er nog niets verloren. Hij had nog verscheidene andere adressen waar hij eventueel terecht zou kunnen. Haar slaperige stem antwoordde al na de vierde toon.

— Hallo, met Tascha.

— Tascha? Met Henry Stack.

Dat ze nog niet goed wakker was, viel duidelijk te merken aan de lange periode die ze nodig had om zich te herinneren wie hij was. — Henry! klonk het dan vrolijk. Zo vroeg al!

— Ja, het is nog maar middag, grijnsde hij. Dat is nog vroeg voor jou, hé?

— Ik heb tot vannacht half drie gewerkt, antwoordde ze. Die onnozele reclamelui ook! Nooit zijn ze tevreden. Waaraan dank ik de eer jouw heerlijke stem te horen?

— Aan het feit dat ik stilletjesaan honger begin te krijgen en je wil uitnodigen voor een etentje in een intiem restaurantje. Als je vrij bent, natuurlijk...

— Aiai, mijn nichtje van buiten de stad is hier, zuchtte Tascha spijtig. Ik geloof dat we het een paar dagen zullen moeten uitstellen, lieverd. Ze is nogal... nou ja, van buiten de stad, wat wil

je?

— Een leuke boeredochter, bedoel je?

— Zoiets, ja. Best een aardig kind. Alleen... Nou, je weet hoe ze op het platteland zijn. Nogal droog, zullen we zeggen. Niet bepaald het soort meisje waar jij hoog mee zou oplopen, schone jongeling. Dus... Bel je me volgende week terug?

— Mmmm. Spijtig. Ik had echt gehoopt dat je vrij zou zijn.

— Ik ook... Nou, ik ben vrij, als jij er geen bezwaar tegen hebt dat ik Misty meebreng.

— Misty? begon hij te lachen. Heet ze zo?

— Zo noem ik haar. Wel? Wat doen we?

— Nou, ik kom jullie straks ophalen. Over een uurtje of zo, goed? Zeg, Tascha, ze is toch...

— Geen draak? Is dat wat je bedoeld? Nee, zeker niet. Ze lijkt een beetje op mij. Alleen heeft ze rood haar. Echt rooie haren, een vuurtoren. Nee, een draak is ze zeker niet. Uiterlijk dan.

— Innerlijk wel?

— Hangt ervan af wat je bedoelingen met haar zijn. Ze zal zich niet makkelijk geven, jongen. Geloof dat niet!

— We zullen wel zien. Trouwens, ik zal mijn handen al volhebben aan jou, geloof ik.

— Reken maar. Doe maar wat gymnastiek om in vorm te zijn. Capito?

— Si. Tot straks.

— Als je met mij uit wil gaan, moet je mooie kleren dragen, had Myriam Miles op besliste toon gezegd, toen Terry geprotesteerd had vanwege haar voorstel om een nieuwe garderobe voor het zwartje te kopen. — Anders keer je maar meteen terug naar je dierbare echtgenoot. Tot haar eigen verwondering had Terry gemerkt dat het liefst wat ze nu wou doen de bloemetjes buiten zetten was met de aantrekkelijke brunette. Dus had ze haar schouders maar opgehaald en toegestemd. Daardoor bevonden ze zich nu in de drukste winkelstraat van de stad, waar een heleboel dure en nog duurdere boetieks met aantrekkelijke uitstalramen en het bordje 'vrije toegang' klanten naar binnen wilde lokken.

— We gaan naar 'Chez Jacques', zuchtte Myriam, toen ze nergens iets vond dat Terry echt zou staan en ze allebei mooi

vonden.

— Als we daar niets geschikts vinden, weet ik het niet meer. Hij is een goeie vriend van me. Een Parijzenaar. Een échte Fransman. Charmeur en zo. Heeft een drommels dikke pik, hoewel je hem dat op het eerste gezicht niet zou nageven...

Toen Terry uitgelachen was, vroeg ze: — Heb je met hem...?

— Mmmm, een paar keren. Is helemaal niet slecht in bed, moet ik zeggen. Beter dan ik eigenlijk verwacht had.

Ze liepen erbinnen. 'Chez Jacques' was een ruime winkel met een schitterende étalage vol haute couture-spullen. Terry zag zichzelf nog niet zo gauw in een van die dingen, maar op een bizarre manier vond ze ze wel aantrekkelijk. Een jonge brunette, die met een beetje goede wil voor Myriams dochter of jongere zus had kunnen doorgaan, snelde hen met een professioneel vriendelijke glimlach tegemoet. — Is Jacques er niet? vroeg Myriam dadelijk.

— O, jawel, mevrouw. Hij is ergens achter. Zal ik hem gaan halen? Mag ik uw naam? Zodra Myriam haar die gegeven had, snelde ze weg om even later terug te keren met een klein, maar niet onknap mannetje in haar kielzog. — Myriam! riep hij al van ver en stormde met gespreide armen op haar toe. Wat ben ik heureux je nog eens te zien!

Een échte Fransman, knikte Terry in gedachten. Hij geleek een beetje op Louis de Funés, vond ze. Alleen was hij midden in de dertig en beschikte hij over een volle, zwarte haardos. Maar de driftkikker-manier was precies dezelfde. — Ik kom niet voor mezelf, kanaalzwemmer, grijnsde Myriam. Het is voor mijn vriendin, Terry. Ze is dringend aan wat modieuze kleren toe.

— O, elle est belle! riep de Fransman en gooide de armen in de lucht. Une si jolie femme! Slechts het beste van het beste is goed genoeg voor haar. Veuillez me suivre, madame!

Terry ontdekte tot haar verbazing dat ze verheugd stond te glimlachen vanwege het compliment van de 'couturier'. Gewoonlijk trok ze zich niet veel aan van complimentjes en vermoedde er steeds bijbedoelingen achter. Maar deze kerel had zo gemeend geklonken. Myriam knipoogde naar haar en samen volgden ze de 'driftkikker', zoals Terry hem in gedachten noemde, naar de achterkant van de winkel, waar hij zijn

'collection spéciale' bewaarde. Geen vijf minuten later voerde hij haar druk babbelend bij de arm mee naar een pashokje en liet haar alleen met een stapel blouses, rokken en jurken. Eigenlijk een beetje tegen haar zin — in tegenstelling tot de meeste vrouwen had Terry een grondige hekel aan kleren passen — trok ze haar losse hemd en jeans uit en begon ze zich in de modieuze spullen te wringen. — Mais elle est fantastique! riep de Fransoos, toen ze haar eerste pakje kwam tonen. Ook Myriam klapte enthousiast in de handen toen ze haar zo zag. — Je lijkt een heel ander mens, zei ze gemeend. Terry bekeek zichzelf in een manshoge spiegel en vond dat ze er inderdaad goed uitzag. Ze droeg een blauwe, satijnen rok, een witte blouse met een prachtig kanten motiefje op de voorzijde en een bijpassend blauw jasje. Jacques was naar een toonbank gesneld en keerde nu terug met een eveneens blauw hoedje met een zwarte rand. — Permettez-moi, madame, fluisterde hij en drukte het haar op het hoofd.

— Nu nog een sigaret met een lang pijpje en je zou zo kunnen meedraaien in een Hollywood-film, zei Myriam, die haar nog steeds stond te bewonderen. Terry moest toegeven dat het haar inderdaad erg leuk stond. Ze verdween opnieuw in het pashokje en begon zich in een tweede pakje te wringen. Ondertussen fluisterde Jacques tegen Myriam. — Ik vind haar fantastique, die vriendin van je. Vraiment trés belle femme.

— Inderdaad, gaf Myriam toe. Ze mag er zijn, die Terry. En dan vertelde ze Jacques onomwonden waarom ze met haar op stap was.

— Aaaahh, je comprends, zei de Fransman. Je probeert haar een nieuwe mentaliteit bij te brengen, nietwaar?

— Ze moet dringend een paar stapjes in de wereld zetten, ja. Ze heeft mannen nodig die haar... je begrijpt wel wat ik bedoel.

— Natuurlijk, zei hij. Denk je dat ik...

— Heb je zin in haar?

De Fransman trok alleen maar de wenkbrauwen op; zijn gezicht sprak boekdelen. Myriam moest glimlachen en fluisterde: — Wacht tot ze klaar is met haar volgende kleren en ga dan maar binnen. Ik hou hier wel de wacht.

— Je bent een schat, Myriam, hijgde hij en gaf haar een klapzoen op de wang. Terry verscheen opnieuw en weer werd ze

begroet door bewonderende kreten, dit keer vanwege haar groene, passende jurk met diepe decolleté en lange splitten. Ze stapte terug in het hokje. Jacques telde tot tien, tijd genoeg om haar de kans te geven de jurk uit te trekken en stapte er dan binnen. — Wat doe jij hier? hijgde het zwartje geschrokken en sloeg haar armen voor haar tieten. Ze had namelijk haar behaatje uitgetrokken omdat die een onnozele indruk maakte in de decolleté van de jurk.

— Jij maakt me gek, madame, zei de Fransman hijgend. Zo'n mooie vrouw, ik kan mezelf niet bedwingen. Ik wil jou. En Myriam beweerde dat het goed was.

In het nauwe pashokje was er niet voldoende ruimte om aan zijn graaiende armen te ontsnappen. Terry was zelfs te geschrokken om te gillen toen hij plotseling een arm om haar schouders sloeg en zijn lippen op de hare perste, terwijl zijn andere hand op haar kuttemof terechtkwam. Haar hormonen begonnen te werken onder de wrijvende druk van zijn hand en ze kreunde zachtjes.

— Aie, madame, zei hij gemaakt schuldig. Ik heb je toch geen pijn gedaan, hoop ik. Je kreunde zo. Ik en mijn onstuimigheid ook. Ik verdien klappen!

— Nee, nee, haastte ze zich hem te verzekeren, ze had een opgewonden kleurtje gekregen. — Ik was wel verrast door je plotse komst, maar... Schuldig besefte ze dat ze op het punt stond te zeggen dat hij welkom was, dat hij net was wat ze nodig had. Ze herinnerde zich Myriams woorden over de omvang van zijn pik. En dat deed het hem helemaal. Zodra ze aan een lange, vette lul begon te denken, schoten haar hormonen maar pas echt in actie. In een mum van tijd stroomde haar poesje over van de vele saus die erin was beginnen borrelen, en tintelde haar klit alsof er stroom op stond. Ze voelde hoe het kleverige goedje dat uit haar gaatje sijpelde langzaam maar zeker haar slipje begon te doordrenken, vond ineens dat ze een belachelijke indruk maakte met haar armen zo beschermend voor haar tetters en liet die zakken. Met grote ogen staarde de Fransman naar haar prachtige peren, koerde verrukt en wou die dadelijk betasten. — Permettez-moi, fluisterde hij en het zwartje merkte alweer dat ze onmiddellijk knikte. Zijn vingers begonnen met haar knopjes te spelen en maakten dat die zich binnen de kortste keren oprichtten. Ze waren erg hard geworden, zo hard dat het zelfs een beetje pijn deed.

— Vous voulez..., vroeg de Fransman met een wellustige blik in de ogen. Hij drukte zijn onderlichaam tegen het hare en ze kon duidelijk de bult in zijn broek voelen. Opnieuw knikte ze haast onbewust.

— Het is hier wel aan de kleine kant, fluisterde ze.

— Geen probleem, zei hij met een superieur lachje, waaruit ze kon besluiten dat het niet de eerste keer was dat hij aan sex ging doen in een van deze nauwe hokjes. Hij begon haar slipje naar beneden te schuiven en zonder de minste schroom stapte het zwartje er even later uit. Zijn zachte handen en de bewonderende kreetjes die hij om de haverklap ten gehore bracht, maakten haar nog geiler dat ze al was. Op gefluisterde toon begon hij de lof te zingen over de schoonheid van haar lichaam, over haar magnifieke benen, haar volmaakte joekeltjes, haar allerliefste poesje — bijna te mooi om waar te zijn, als ze hem mocht geloven. Ze was begonnen met zijn leuter uit zijn broek te halen, had zijn ritssluiting naar beneden getrokken en tastten nu in zijn slip. Zijn pik was al keihard geworden, merkte ze tot haar genoegen. En Myriam had niet overdreven: het was een kanjer van een stok, een echte knuppel.

— Draai je om, hijgde hij in haar oor. Ik pak je langs achteren. Dat is de beste manier om het hier te doen.

Ze knikte en ging met haar rug naar hem staan, hij schoof zijn broek en slip verder naar beneden, wat ze nauwegezet in het oog hield in de spiegel. Ze werd heter en heter en kon bijna niet meer wachten tot die vette speer in haar buik zou dringen. Met zachte dwang dwong hij haar naar voren tegen de spiegel te leunen. De kilte van het materiaal drong in haar ertegen leunende lichaam en ook dat was een hoogst aangenaam gevoel. Ze zakte een beetje door de knieën op zijn teken en spreidde de benen zo ver ze kon. Dan was het zover. Hij kwam achter haar staan en liet zijn zware eikel tegen haar kontwangen kletsen. Hij wreef zijn pik er een poosje tegen. Het orgaan voelde aan als een gloeiende staaf en een afwachtende kreun borrelde op uit haar keel.

— Steek hem erin, Jacques, spoorde ze hem aan. Terg me niet meer. Ik wil het nu!

Daar had de Fransman blijkbaar op gewacht, zoals zijn brede grijns demonstreerde. Met kennis van zaken bracht hij zijn paal

naar haar zompige gaatje en zette die klem tussen haar flapjes. Terry koerde van wellust, wrong haar kontje achteruit en slaagde er zodoende in zichzelf reeds een eindje aan zijn speer te spietsen. Hij schoot haar dadelijk te hulp en zwaaide zijn bekken voorwaarts, waardoor zijn lat een heel eindje in haar opschoof. Het leek wel alsof er een gloeiende staaf in haar lichaam drong, vond het zwartje. De Fransman was niet gauw tevreden, merkte ze even later, want hij bleef met korte stootjes zijn tamp in haar schuif stootten tot die er tot aan de wortel inzat en zijn schaamharen aan haar kontje kittelden.

— Dieper, nog dieper, hijgde Terry.

— Je m'excuse, madame, zei hij grinnikend, maar ik vrees dat dat niet tot de mogelijkheden behoort!

Dan begon hij haar te neuken, eerst op zijn gemak, maar allengs sneller en sneller. Terry wist werkelijk niet meer waar ze het had, ze werd van seconde tot seconde nog geiler, ze begon zich te voelen als een vulkaan die op het punt stond uit te barsten. Ze hijgde en kreunde en naaide hem terug, dreef in hetzelfde tempo als het zijne haar beeldige kontje achteruit om hem telkens toch maar zo diep mogelijk in haar schede te laten doordringen.

— Parbleu, dit in ongelooflijk, kreunde de Fransman. Madame, het is fantastisch! Zo heb ik nog nooit genoten!

Terry glimlachte gelukkig en bleef zijn trompet masseren met haar onstuitbare kutspiertjes. Haar snee zoog en slurpte aan zijn fikker, probeerde met alle macht het zaad uit zijn ballen te tappen. Maar gelukkig voor haar kon hij zijn room lang genoeg in zijn ballen bewaren om haar twee orgasmes te bezorgen voor hij uiteindelijk begon te spuiten. Ze voelde hoe het dikke, vette ding opeens begon te trillen en te schokken en dan hoe er een warm vocht in haar kut gespoten werd. Nog harder kneedde ze zijn paal, terwijl ze allemachtig veel moeite had om het niet uit te gillen van genot. Dit was heerlijk gewoon, sex om de sex, prachtig, eenvoudig en hoogst bevredigend. Myriam had gelijk gehad, gaf ze toe in dit euforische moment. En ze nam zich heilig voor Henry de eerstkomende dagen uit haar gedachten te zetten en volop van het leven te genieten. Ze was jong, ze was mooi, de mannen vielen op haar, de mannen bevielen haar, dus waarom niet? Ze zegende God en alle heiligen in de hemel dat Henry juist Myriam bij hun

twistgesprek van gisteren betrokken had. Voor hetzelfde geld had het een of andere oude kwezel kunnen zijn!

Henry parkeerde zijn Jaguar XJS enkele huizen voorbij hetgene waarin Tascha een flat op de derde verdieping betrok. Een jonge blondine, niet onknap, maar nu ook niet bepaald een meid om wild van te worden, bekeek hem met duidelijke interesse, terwijl hij uitstapte. Hij was zich terdege bewust van haar geïnteresseerde blikken en vond dat heel plezierig. Enerzijds beschikte hij dus over een niet geringe, natuurlijke scharme, anderzijds had hij zich voor deze gelegenheid prachtig uitgedost. Hij droeg een donkerblauw, sportief pak van een erg dure kwaliteit, wit hemd en bijpassende das. Tascha zou verrukt zijn, wist hij. Hij glimlachte reeds bij de gedachte haar dadelijk in zijn armen te kunnen sluiten.

Behalve dat ze fantastisch mooi was, een soort van moderne Helena van Troje, beschikte ze ook over een goedlachse, speelse natuur en een lief karakter, wat niet bepaald gezegd kon worden van alle fotomodellen met wie hij in aanraking kwam. De meesten zagen er wel uit als uiterst sexy stoeipoezen, maar waren zo hautain dat je als man al na enkele seconden walgend afdroop. Bovendien betwijfelde hij of die vrouwen wel in staat waren om te genieten van sex, dat ze niet om de haverklap hun partner er zouden aan herinneren op te letten dat ze hun haar niet in de war brachten, of hun gelakte vingertjes niet beschadigden. Nee, dan liever iemand als Tascha, een ongekunstelde meid, een vrolijke griet zonder de minste pretentie.

Misty kwam openmaken. Tenminste, Henry veronderstelde dat het meisje dat voor hem stond Misty was. Hij slikte enkele malen, terwijl hij haar aanstaarde. Ze was prachtig: een vlammende haardos, lange lokken — ze vielen bijna tot aan haar middel — van het zuiverste goud dat hij ooit gezien had, een hartvormig gezichtje met de typische, bleke tint van alle, echte roodharigen, grote, saffierblauwe ogen, een rechte neus, zinnelijke lippen, zachte kin, hoge jukbeenderen. En een goed figuur, voor zover dat niet schuil ging onder die ellenlange goudtressen van haar.

— Hallo, begroette ze hem met een glimlach vanwege zijn overduidelijke verbazing. Jij bent Henry Stack, nietwaar? Tascha vertelde me dat je ons kwam ophalen. Wil je niet binnenkomen?

Ze is nog bezig in de badkamer.

— Eh, ja, graag, stamelde hij, terwijl hij haar uitgestoken hand drukte. Het liefste van alles had hij haar in zijn armen genomen en lang en uitgebreid gezoend. Maar Tascha had duidelijk laten doorschemeren dat ze een écht plattelandsmeisje was, met alle gevolgen vandien.

— Ga zitten, zei ze, terwijl ze in een fauteuil gleed. De manier waarom ze bewoog kon Henry niet anders beschrijven dan met glijden. Ze scheen door de kamer te zweven, haar voeten schenen nauwelijks de grond te raken. Hij was niet alleen maar verbluft door haar verschijning, hij was stomverbaasd. Nooit had hij kunnen denken dat hij een zo'n mooie meid tegen het lijf zou lopen. Ze was al wat een man van het uiterlijk van een vrouw kon verlangen, en méér.

— Wil je iets drinken? vroeg ze, toen hij gaan zitten was.

— Een cola, graag, antwoordde hij na een lichte aarzeling. Liever had hij iets sterkers te drinken gehad om een beetje te bekomen van zijn verbazing, maar hij durfde haar er gewoon niet om vragen. Ze zag er niet de soort uit die alcohol drinkende mannen goedkeurde en koste wat het kost wou hij een uitstekende indruk op haar maken. — Tascha heeft me al veel van jou verteld, zei ze, toen ze hem even later een glas in de hand drukte. Jullie hebben al dikwijls samengewerkt, nietwaar?

— Eh, ja... Nou, dikwijls... Enkele keren, als ik een reclame ontworpen had waarin ze paste. Als ik iets over een vaatwasprodukt moet doen, kan ik Tascha natuurlijk niet gebruiken. Maar als het om dure, zwoele parfums gaat, is zij de eerste bij wie ik kom aankloppen.

— Ik zou ook graag model worden, zei Misty. Dat is mijn hartewens. O, als je eens wist hoe ik naar mijn nicht opkijk! Ik vind haar gewoon het einde.

Om geen last te krijgen met de blondine, hield Henry wijselijk zijn mond. Maar alles in hem schreeuwde om haar te zeggen dat Tascha vergeleken bij haar slechts een pover meisje was, eentje dat niet meer aan de bak zou komen eens zij zich in het modelwereldje zou lanceren. Maar het was best het kind geen dingen in het hoofd te praten. Een model zijn, had niet alleen iets te maken met het uiterlijk van een meisje, er waren nog zoveel

andere factoren die er een rol bij speelden. De houding, de manier van bewegen, de aanblik die ze maakte als ze geconfronteerd werd met een lens. Henry voelde zich als een onbeholpen, slungelige schoolknaap in Misty's gezelschap. Hij kon zich met de beste wil van de wereld geen houding geven en klampte zich aan zijn glas cola vast als was het een reddingsboei en hij een drenkeling in volle oceaan. Gelukkig kwam Tascha redding brengen:

— Henry? Ik kom zo, hoor, maak het jezelf gemakkelijk en leer mijn nichtje maar wat beter kennen.

Ze gluurde om de hoek van de badkamerdeur, hij zag een strookje blauwe stof onder een naakte schouder, een badhanddoek die ze om zich gewikkeld had en haar leuke uiertjes voor hem verborgen hielden.

— Hi, Tascha, darling, riep hij. Ik ben blij je te zien.

— Insgelijks, leuke jongen, grinnikte ze. Tot zo. En weer was hij alleen met de verrukkelijke Misty. Nee, met de goddelijke Misty. Verwoed probeerde hij een man-van-de-wereld indruk op haar te maken. Hij slaagde er maar gedeeltelijk in. En Misty leek zich daar maar al te zeer bewust van te zijn, want een vrolijk lachje speelde voortdurend om haar lippen.

— Marc! schreeuwde Myriam uitgelaten toen zij en Terry met twee reusachtige plastic zakken de winkel van Jacques verlieten. Een lange, erg knappe man met donker haar en een fijn snorretje draaide zich een weinig geschrokken om, begon dan breed te glimlachen. — Myriam! riep hij vrolijk. Dat ik juist jou nu moet ontmoeten. Ik heb je gisteren de hele dag proberen te bellen maar er antwoordde niemand.

— Kan ook niet anders. Ik was niet thuis! Zeg, wat doe jij hier in de stad?

— Zakenreisje. Maar ik besloot het weekend over te blijven om jou eens te kunnen terugzien. Kun je nagaan hoezeer ik ontgoocheld was. Ik dacht er al aan terug te keren naar huis.

— Nou, dat is dus niet nodig. Nee, dit is de schuldige van het feit dat je me niet kon bereiken. Mijn vriendin, Terry Stack. Terry, mag ik je Marc Hutchinson voorstellen, een eeuwenoude en erg goeie vriend van me.

Terry, die zich vreselijk zelfzeker voelde na de lekkere wip van

daarnet en in haar nieuwe kleren — het blauwe pakje dat ze als eerste geprobeerd had —, zei dadelijk: — Nou, nou, eeuwenoud zou ik als een belediging opvatten, als ik jou was, Marc! Hi, blij kennis met je te maken.

— Insgelijks, Terry, zei de man, terwijl hij haar geïnteresseerd bestudeerde en haar stevig de hand drukte.

— Ach, ach, de hand drukt hij haar, mompelde Myriam giechelend. Ben jij zo erg veranderd, Marc? Vroeger zou je dadelijk op je knieën gevallen zijn, haar vingers gekust hebben en uitgeroepen: Mijn hart hoort aan jou, o verrukkelijke schone die mijn pad toevallig kruist.

Marc grinnikte een beetje en zei: — Die tijd is voorbij, Myriam. Ik ben een brave burger geworden.

— Hoe maakt je vrouw het?

— O, juist, je weet het nog niet. We zijn uit elkaar!

— Wat zeg je? Jij en Lydia, niet meer bij elkaar?

Marc knikte droevig, Terry merkte dadelijk op dat hij eronder leed en voelde haar hart naar hem uitgaan. — En ik dacht nog wel dat jullie het perfecte stel waren, zuchtte Myriam. Vooruit, laten we iets gaan drinken. Je moet me alles vertellen, lieverd.

Even later hadden ze zich in een nabijgelegen café-restaurant geïnstalleerd en stak Marc van wal. Eigenlijk was er niet veel te vertellen, vond Terry. Het bleek dat Lydia, Marcs vrouw, reeds een poosje achter zijn rug een verhouding had gehad met een jongeman van drieëntwintig. — Als je het mij vraagt, een volslagen gek, zei Marc. Een kunstenaar, dichter en schrijver en zo. Had anders nog niet veel gepubliceerd. Hier en daar wat stukjes in een of ander tijdschrift, maar nog geen enkel boek. Enfin, Lydia was wild van zijn werk en steunde hem financieel. Was mij een zorg: het was niet mijn geld dat ze hem in de pollen duwde. Je weet wat voor een fortuin ze geërfd heeft. Nou, op zekere dag zei ze me recht voor mijn raap dat zij en Josh — zo heette die klootzak — een verhouding met elkaar hadden en dat ze niet meer zonder hem kon. En ze vroeg om een scheiding. Nu hokken ze samen. En zijn we aan het scheiden. Punt uit.

— En jij?

— Wat ik?

— Heb jij al iemand anders?

— Nee. Ik heb wel een avontuurtje gehad met een secretaresse van mijn bedrijf, maar dat was niet bepaald bevredigend. Het is op een sisser afgelopen, om eerlijk te zijn. Nee, ik ben een solitaire op het ogenblik. Bevalt met niet eens zo slecht. Hoewel ik moet toegeven dat ik Lydia vreselijk mis.

— Maar zou je haar nog terugwillen?

— Na wat ze me aangedaan heeft? Nooit, zelfs al was ze de laatste vrouw op de wereld!

— Meen je dat nu?

— En of ik dat meen!

— Terry, richtte Myriam zich plotseling tot haar. Ik denk dat we ons uiterste best zullen moeten doen om Marcs leven een beetje op te fleuren, de eerstekomende uren. Wat vind je ervan?

— Mmmm, ik zal mijn beste beentje voor zetten, grinnikte het zwartje en knipoogde naar Marc, die ze erg sympathiek vond. En knap. Geweldig knap. Tot haar verbazing merkte ze dat haar poesje weer nat aan het worden was en dat ze zich onbewust had zitten afvragen hoe het zou zijn met hem te naaien. — Kan ik nu aan niets meer denken dan aan sex? hijgde ze bij zichzelf. Verdomme, wat ik gisteren zei, is waar. Myriam heeft ervoor gezorgd dat ik geen remmingen meer ken. Als ik me niet inhield, kroop ik hier stante pede op hem.

Myriam scheen haar gedachten te raden, want ze grinnikte verheugd. — Marc, zei ze. Je bent nu in de beste handen die er zijn om alles tijdelijk te vergeten. Terry en ik, we kennen elkaar nog maar pas, maar we denken precies hetzelfde, nietwaar, schat?

— Zeker, beaamde Terry volmondig en knipoogde opnieuw naar Marc. Die glimlachte een beetje, maar weerhield zich van commentaar.

— Ik heb zin in een boottochtje, zei Tascha, nadat zij, Henry en Misty uitgebreid gegeten hadden in een klasserestaurant. Ik was trouwens van plan om vandaag met Misty te gaan varen. Zou je het erg vinden met ons...

— Helemaal niet, onderbrak Henry haar glimlachend. Dolgraag zelfs. Lijkt me heerlijk met twee zulke lieve vriendinnen. Hij had zijn zelfzekerheid eindelijk teruggevonden toen Misty even ongekunsteld en open als Tascha bleek te zijn.

Wel vertoonde ze een merkwaardig gebrek aan ervaring, wat natuurlijk te wijten was aan haar strenge opvoeding op het platteland. Maar daar zou Tascha mettertijd wel mee afrekenen, veronderstelde Henry. In ieder geval scheen ze geen van de allusies, die hij en Tascha voortdurend met elkaar uitwisselden, te begrijpen. Of misschien deed ze maar alsof, dat kon ook. Nochtans genoot hij met volle teugen van haar gezelschap, wat hij haar trouwens verscheidene keren zei. En dan glimlachte ze zo stralend dat hij zich de gelukkigste man van de wereld voelde.

Voor één ding moest hij echter oppassen: dat hij niet te ver ging met zijn complimentjes. Tascha had hem reeds een paar maal geschrokken en een beetje boos aangekeken als hij wat te veel aandacht aan haar nichtje besteedde. Hoezeer Misty hem ook beviel, hij was met haar uit, liet ze hem blijken, en Misty liep er maar bij als vijfde wiel aan de wagen.

Tot zijn tevredenheid had hij ook reeds een paar maal gemerkt dat Misty het niet op prijs stelde dat hij te veel aandacht aan Tascha besteedde. In zekere zin bevond hij zich dus tussen twee vuren. Maar het feit dat ook Misty zo reageerde, bewees voor hem dat ze door hem beïnvloed was. En hij begon dus te hopen... Als er nu één persoon op de wereld was met wie hij graag een nacht doorgebracht had, was het wel deze Misty. Hij werd bijna lyrisch bij iedere roodgelokte zwaai van haar hoofd, bij iedere saffierblauwe schittering van haar prachtige ogen. Opeens begreep hij waarom sommige mensen zich bezig hielden met poëzie — zijns inziens een belachelijk tijdverdrijf voor wereldvreemde lieden. Een vrouw als Misty kon een man ertoe brengen gedichten te schrijven.

Ze stapten op de boot en voeren de stroom af. Het tochtje zou ongeveer een tweetal uren duren. — Zeg, vroeg hij, wat gaan we straks doen, meisjes? Vanavond? Of moeten jullie ergens heen?

— We dachten naar The Black Cat te gaan.

Henry had die naam nog al gehoord. Het was een nieuwe, sjieke discotheek die pas onlangs haar deuren had geopend in een van de duurdere uitgaansbuurten van de stad. — Ben jij er al geweest, Henry? vroeg Misty met glinsterende ogen.

— Nee, bekende de reclameman. Maar ik zou het wel eens willen zien.

— Het schijnt er fantastisch te zijn, fluisterde Misty. Ik heb er al zoveel over gehoord. Prachtige inrichting, zit er vol jonge, succesvolle zakenlui. O, ik zou er zo graag eens naartoe willen...

— De kans bestaat dat ze je niet meer laten gaan, glimlachte Henry. Toen hij Tascha's hoofd met een rukje zag bewegen, keek hij haar recht in de boze ogen en zei: — En dat geldt voor jou ook, Tascha, my dear. De kans bestaat dat ze me direct aan de deur zetten en jullie beiden op een verhoogje om nog meer klanten te lokken!

— O, Henry, giechelde Tascha, duidelijk blij met de aandacht die hij aan haar besteedde. Jij kunt ook wat overdrijven hoor!

— Geenszins, voegde hij eraan toe. Echt, ik meen wat ik zeg. Als ik als discotheekhouder een lummel als mezelf zou zien binnenkomen met twee zo'n prachtige vrouwen, nou, die gooide ik eruit. Ik lijk wel een mesthoop tussen twee standbeelden van godinnen.

— Idioot, grinnikte Tascha en bracht zijn haardos in de war. Haar mond kwam even op de zijne terecht, haar lippen beroerden de zijne teder. — Leukerd! fluisterde ze nog.

Misty tikte hem op de schouder en toen hij zich naar haar keerde kuste ze hem ook, zelfs iets langer dan haar nicht: — Je bent lief, fluisterde ze. En als ik discotheekhoudster moest zijn, gooide ik de vrouwen met wie jij binnenkwam er onmiddellijk uit. En dat meen ik.

— Misty, grinnikte hij. Als een van jullie beiden een discotheek moesten bezitten, zou ik er nooit binnenkomen.

— O, nee? Waarom niet?

— Ik zou er wonen. Ik bleef kamperen op de dansvloer.

— Idioot, fluisterde Tascha en streek hem weer door zijn haar. En Misty vlijde lachend haar hoofd even op zijn schouder.

Terry en Myriam waren in Marcs wagen gestapt, die in een snel tempo teruggereden was naar zijn hotel. — Even wat mooiere kleren aantrekken, had de knappe man gezegd. Zo ga ik niet met jullie op stap. Nochtans had hij er keurig en verzorgd uit gezien en Terry vroeg zich dan ook terecht af wat hij nog aan zijn verschijning zou verbeteren.

— Zeg, grinnikte Myriam, toen hij met een pak in de badkamer

verdween en beweerde maar een kwartiertje nodig te hebben. Zullen we?

— Zullen we wat?

— Hem even zijn zorgen doen vergeten, verklaarde Myriam. Hem even opvrijen. Heet maken. Néuken.

— Ga jij maar, fluisterde Terry. Voorlopig kan ik er een poosje tegen.

Ze loog en dat was duidelijk aan haar ogen te merken. Hoewel Jacques haar een paar verlossende orgasmes bezorgd had, was ze opnieuw geil sinds ze Marc voor het eerst gezien had. Ze vond hem bijna zo aantrekkelijk als haar knappe echtgenoot.

— Kom nou, doe niet flauw, probeerde Myriam haar te overtuigen. Hij zal er niets op tegen hebben, twee meisjes tegelijk in zijn armen te ontvangen. Ze begon zich alvast uit te kleden, iets wat haar aanzienlijk minder tijd kostte dan Terry toen ze haar vriendin gisteren in haar badkamer ontkleed had. Eigenlijk verbaasde het zwartje zich erover dat het zo vlug ging. En ze vroeg zich tegelijk af of ze haar eigen kleren zo snel zou uitkrijgen.

— Nee, écht, zei Terry. Ga maar alleen. Ze wou per sé dat Marc een goede dunk van haar zou krijgen, dat hij haar niet zou beschouwen als een geile poes die in de armen van de eerste, de beste beschikbare man vluchtte.

— Nou, dan moet je het zelf maar weten, hoor, haalde Myriam de schouders op. O, ja, Jacques's pik is wat vetter dan die van Marc, maar die maakt dat dan weer goed door een flink stuk langer te zijn. Als hij je vult, voel je zijn knaap tot in je keel. Geloof me maar, ik spreek van ondervinding!

Terry hapte even naar adem. Voor haar geestesoog was een stijve verschenen van dertig centimeter lang en vijf breed. En die begon zich nu in een zwartbehaard poesje te nestelen dat als twee druppels water op het hare geleek. Ze schudde het beeld van zich af toen Myriam zich, nog slechts gekleed in haar piepkleine slipje, haar kousen en haar chartellegordel, heupwiegend in beweging zette.

Bij de deur van de badkamer hield ze even halt en draaide zich om. — Weet je het héél zeker? vroeg ze met een geile glimlach om haar lippen.

Terry knikte vlug en sloeg de ogen neer, zodat die haar niet

konden verraden. Myriam glipte de badkamer binnen. Terry hoorde Marc een geschrokken kreetje slaken, dan een poosje niets meer. Daarna volgde een verwoed gestommel, waarna een vreselijk wellustige gekreun te beluisteren viel.

— Ha, die zijn al bezig, zuchtte Terry. En merkte dat haar benen haar niet meer gehoorzaamden en op weg waren naar de badkamer. Voor de deur knielde ze en legde dan haar oog tegen het sleutelgat. Wat ze zag, maakte haar ontzettend geil. Myriam zat schrijlings op Marc en wipte enthousiast op en neer. Ze zag het inderdaad erg lange lid van de knappe man in en uit de hunkerende scheur van haar vriendin glijden. — Fantastisch, hijgde Myriam. O, wat is dat lekker, Marc! Wat heb ik die zware prikker van je gemist! O, wat doet dat deugd in mijn poesje.

— En wat heb ik jouw kutje gemist, schat, hijgde Marc! Het is zo lekker heet en nauw en nat. O, mijn pik voelt er zich toch zo lekker in.

Dat hij meende wat hij zei, kon Terry besluiten uit verscheidene dingen, de wellustige klank van zijn stem, de manier waarop hij Myriams uiers kneedde, de manier waarop hij iedere van haar neukbewegingen beantwoordde met een opwaartse zwaai van zijn bekken. Ja, Marc vond het lekker, héél lekker. De geile conversatie ging inmiddels onverminderd door en Terry bemerkte hoe ze zelf van minuut tot minuut heter werd. Haar poesje leek in de fik te staan, hoewel het lekte als een kapotte kraan. Haar slip was alweer kliedernat geworden, haar saus sijpelde over haar dijen en liet daar een kleverig spoor op achter. Ze merkte hoe ze onbewust haar hand tegen haar kruis had gedrukt, wat er natuurlijk niet toe bijdroeg dat ze minder geil werd. Integendeel. Er was geen houden meer aan, ze moest klaarkomen of ze zou ter plekke ontploffen. Haar kittelaar tintelde en bonsde dat het niet mooi meer was.

Ze wrong haar hand even later in haar slipje en begon zicht te masturberen, zonder dat ze een oog afsloeg van het geile tafereel in de badkamer. Haar wijsvinger flitste vlug heen en weer over haar geluksknopje, vlugger nog dan de snelheid die Myriam ontwikkelde bij het op en neer wippen op Marcs vreselijk gezwollen lul.

— O, o, o, kreunde Terry al zodra ze haar klitje in haar scheurtje

gevonden had. En haar gekreun werd intenser naarmate haar strelende vinger haar meer genot verschafte. Het was alsof er een storm van genot in haar onderbuik losgebarsten was, een storm die zich even later overal deed gevoelen, van haar haarwortels tot haar tenen. Nog sneller begon ze haar clitoris te bewerken, terwijl in de badkamer Myriam het onderste uit de kan haalde om Marcs ballen of te tappen. Terry moest op haar tanden bijten om het niet uit te gillen van de dolle pret. Nochtans was het zeer de vraag of haar uitroep de geluiden van het neukende stel overstemd zou hebben. Want dat die lelijk tekeergingen, was een feit dat als een paal boven water stond.

— Schiet dan! schreeuwde Myriam. Schiet mijn kut vol! Spuit je room in mijn flamoes!

— Ja! O, ja, dat zal ik! Blijf mijn worst masseren met die heerlijke spiertjes van je! Geef het me, jij lekkere brok! O, Myriam, dit is zalig!

Terry beaamde dat in gedachten. Ja, dit was zalig. Ze giechelde toen ze eraan dacht dat ze iemand, die haar gisterenmorgen verteld zou hebben dat ze vandaag een neukend stel zou bespieden, een klap voor zijn smoel gegeven zou hebben. — Hoe een mens kan veranderen in enkele uren tijd, dacht ze en vroeg zich af wat Henry op dat ogenblik aan het uitspoken was. En het kon haar geen reet schelen als hij op dat ogenblik aan het neuken was, merkte ze. Integendeel, ze wenste hem vreselijk veel plezier toe met zijn nieuwste verovering.

Dan had ze opeens geen tijd meer om nog na te denken over iets anders dan wat er in haar lichaam aan het gebeuren was. Haar orgasme barstte los met ongehoorde kracht, totaal onverwacht eigenlijk. Was het misschien omdat ze even aan Henry in de armen van een andere vrouw gedacht had? Ze wist het niet, stond er ook niet bij stil, maar genoot intens van de hevige gevoelens die haar in hun ban hielden.

Henry was nog niet aan het neuken, nee, hoewel hij dat dolgraag gedaan had. Met Misty dan. Hoe beter hij haar leerde kennen, hoe meer zin hij in haar kreeg. Ze was niet alleen bloedmooi, maar combineerde de naïeviteit van een plattelandsmeisje met de zwoelheid van alle vrouwen, die even knap waren als zij. Het was

een hoogst merkwaardig effect, waar hij eigenlijk geen juiste beschrijving voor kon vinden.

Ze waren uitgestapt toen de boot opnieuw aangemeerd was op de plaats waar ze vertrokken waren en stapten nu terug naar Henry's auto, Henry in het midden, Tascha links, Misty rechts. Henry was zich maar al te zeer bewust van de blikken die ze aantrokken. Vrouwenblikken die hem geïnteresseerd opnamen en met een mengeling van jaloezie en bewondering naar de twee ranke schoonheden aan zijn zijden keken. Hij kon zo in hun ogen lezen dat ze zich afvroegen wat voor een speciale man hij wel niet moest zijn om met twee zulke moordgrieten op stap te kunnen gaan. De mannenblikken, die hij bemerkte, keken afgunstig (sommige zelfs woest) naar hem en geil naar de vrouwen. Hij voelde zich uitermate in zijn sas. Meer nog, hij was fier op zichzelf.

— Waarheen nu? vroeg hij. Voor 'The Black Cat' is het nog uren te vroeg.

— Kunnen we niet even bij ons langsgaan, Henry? vroeg Misty. Het is zo warm en ik heb hard gezweet. Ik voel me vies en zou graag schone kleren aantrekken.

— Misty is een echte boerendochter, vergeet dat niet, grijnsde Tascha. Ze heeft last van een of ander plattelandssyndroom: dat van overdreven zindelijkheid.

— Daar kan ik niets verkeerd in zien, grinnikte Henry. Integendeel, zindelijkheid vind ik een van de mooiste deugden die een vrouw kan hebben!

Daar kon Tascha het mee doen. Even vlamde er woede op in haar ogen, dan glimlachte ze fijntjes en zei: — Maar in feite heeft ze gelijk, ik voel mezelf ook niet meer in optima forma. Een douche zal wonderen verrichten.

— Goed, dan zet ik jullie thuis even af en rij dan naar mijn huis om een schoon hemd aan te trekken, knikte hij. Zien we elkaar over een uurtje of zo terug, is dat goed?

— Waarom die omweg maken? vroeg ze. We zijn nu dichter bij jou thuis dan bij ons. Rij jij tot bij jou, doe wat je moet doen en voer ons dan naar huis. Je kunt toch wachten tot wij weer toonbaar zijn.

— Jullie zijn altijd toonbaar, maakte hij vlug van de gelegenheid gebruik om hen een complimentje te geven. Zelfs al

droegen jullie een schort en hingen jullie vol vuil!

— O, Henry toch, giechelde Misty gecharmeerd.

Zou ze me weer geen kusje geven, vroeg hij zich in stilte af. Nee, dat deed ze niet. Ze kneep even in zijn pols, meer niet. Wel liet ze zijn hand niet meer los, eens ze ze vastgegrepen had. Toen Tascha dat in het oog kreeg, was ze er als de kippen bij om zich Henry's andere hand toe te eigenen. Natuurlijk had die daar geen bezwaar tegen. Helemaal niet, zelfs.

— Henry, Henry, wacht even! klonk het opeens achter hen, toen hij op het punt stond in te stappen en de meisjes reeds in de auto hadden plaatsgenomen. Verwonderd draaide hij zich om.

— Ricardo! riep hij verwonderd uit. Dat is lang geleden!

Ricardo was een vriend van hem, een knappe kerel van Zuiderse afkomst, met wie hij nog op de universiteit gezeten had. Ze hadden elkaar tot voor enkele jaren regelmatig gezien, maar dan was Ricardo vanwege zijn uitstekende kennis van het Spaans voor zijn werk naar Mexico gemoeten. Henry had wel elk jaar een Kerst- en verjaardagskaart van hem ontvangen en had die plichtsbewust beantwoord, maar dat was dan ook alles geweest.

— Inderdaad, knikte Ricardo. Ik ben pas terug in het land. Sinds eergisteren. Ik ben daarstraks reeds bij je langs geweest, maar je was niet thuis. En Terry ook niet. Hoe maakt ze het?

— Uitstekend, zei Henry vlug, die op dat ogenblik liefst niet aan zijn vrouw herinnerd werd. Hij had nocht Tascha, noch Misty verteld dat hij getrouwd was, allebei geloofden ze dat hij nog vrijgezel was. Hij keek zijn vriend waarschuwend aan, die opeens zijn glimlachende mond achter zijn hand moest verbergen. Tascha en Misty stapten terug uit om met Ricardo kennis te maken.

— Nu begrijp ik het zeker, mompelde Ricarco stilletjes, toen hij de twee schitterende meisjes zag verschijnen. Je zult ook nooit veranderen, hé, bofkont?

Henry schudde het hoofd en stelde dan Ricardo aan de schoonheden voor. — Ik heb veel te lang in Mexico gezeten, zei die. Veel te lang, ik was bijna vergeten hoe mooi een blonde vrouw wel is. Om over een roodharige nog maar te zwijgen.

Tascha en Misty keken allebei gelukkig, ze voelden zich ten zeerste gevleid.

— Was je vandaag iets van plan, amigo? vroeg Henry.

— Ja, jou opzoeken. Dat is alles.

— Stap in, ik was net van plan om naar huis te rijden om schone kleren aan te trekken. Straks ga ik met de meisjes uit. Als je zin hebt, kun je mee.

— Verrek ja, daar heb ik zin in, grinnikte Ricardo.

En stapte in.

— Dat had ik nodig, zuchtte Myriam toen ze de deur van de badkamer achter zich sloot. Terry had haar kleren terug op orde gebracht en zat in een magazine te bladeren in de fauteuil voor het raam van Marcs hotelkamer. — Echt, dat was nu eens een bevredigend nummertje. Je hebt wat gemist, kindje... En Marc vond het erg spijtig dat je er niet bij was.

— Ja, dat zàl, giechelde Terry. Als er één vrouw in staat is om een man alle andere vrouwen op slag te doen vergeten, ben jij het wel.

— Vriendelijk bedankt voor het compliment, maar heus, ik sprak de waarheid. Hij heeft echt naar je gevraagd. Hij vindt je een ontzettend pittig grietje, om zijn woorden te gebruiken. Eigenlijk niet eens een slechte beschrijving, vind je ook niet?

Terry haalde de schouders op. — Ik geloof je toch niet, hoor!

— Terry, love, hou nou eens op met aan jezelf te twijfelen. Je weet niet eens half hoe aantrekkelijk je bent, geloof ik. Verdomme toch, vertrouw nu eens op je mentor!

— Mentor?

— Geestelijke vader, staat er in het boekje. Beschermende opvoeder, zou je het kunnen noemen. Ik dus. Alleen... Bestaat er een vrouwelijke vorm van mentor?

— Mentorin? Mentstor? Mentster? giechelde Terry.

— Zeg, weet je waar ik het daarnet met Marc over had?

— Sex?

— Dat ook, ja... Maar nee, over wat we vanavond gingen doen. We gaan naar 'The Black Cat'. Ben je daar al eens geweest?

— Ikke? Nee... Heb er al wel van gehoord. Leuke tent, naar het schijnt. Erg hip, erg in. Ja, lijkt me wel iets.

— Afgesproken dan, daarheen richten we straks onze schreden. We zouden alleen nog een tweede kerel moeten zien op te scharrelen tegen die tijd.

— En een derde en een vierde. Ik kan er makkelijk drie af, giechelde Terry ondeugend.

— Nou, dan hebben we er dus zeven nodig, grijnsde Myriam. Aangezien ik er vier afkan... Nog zes kerels dus. Laat me eens zien...

— Zeg, nee, hé? Denk nu niet dat ik met een horde pikken in mijn kielzog ga rondlopen, hoor!

— Waarom niet?

— Nou, omdat... Ze begon te giechelen. Nou ja, waarom eigenlijk niet?

— Ik zal zien wat ik kan versieren, hinnikte Myriam, haalde een boekje uit haar handtas en begon erin te bladeren. Dan greep ze naar het telefoontoestel en begon een nummer te vormen. — Geef je de voorkeur aan stoere, blonde binken zoals je echtgenoot?

— Blijft me gelijk hoe ze er uitzien, als ze maar een flinke knuppel tussen hun benen meedragen, giechelde Terry ondeugend.

— Dat heb ik gehoord, klonk Marcs stem achter haar. Breed grijnzend leunde hij tegen de deurpost van de badkamer. Hij schoot onbeheerst in de lach toen Terry een geschrokken handje voor haar mond sloeg en hem schuldig aankeek.

— Die Misty is wat ik noem een verdomd lekkere brok, fluisterde Ricardo nog voor de deur van de badkamer achter hun rug was dichtgevallen. Ook hij had besloten zich maar even op te frissen en had van Henry, die ongeveer dezelfde maten had als hij, de verzekering gekregen dat hij schone kleren van hem kon lenen.

— En of dat ze een lekkere brok is, knikte de reclameman. Verrek, die zou ik graag neuken. Maar ik denk dat er weinig met haar aan te vangen is. Toch niet wat dat betreft. In het kort schetste hij de achtergrond van de roodharige.

— Nou, die blondine lijkt me anders ook niet te versmaden, hoor, mijmerde Ricardo. Een vrouw met een ontegensprekelijke klasse. Maar vertel me nu eerst eens wat er met Terry gebeurd is.

— Niets, zei Henry. Nou ja, niets.

Hij vatte de gebeurtenissen sinds gisterennamiddag bondig samen.

— Dus zij is op mannenjacht met een nieuwe vriendin en jij op

vrouwenjacht, als ik het goed begrijp.

— Klopt.

— Nou, jullie zijn wel een modern koppel geworden gedurende mijn afwezigheid, grinnikte Ricardo.

— Zeg, en hoe staat het nu met jou en de vrouwtjes? wou Henry weten. Veel deining, of is het een stille periode?

— Ach, ik heb in Mexico een paar verhoudingen gehad met lokale schonen en een paar andere met Amerikaanse toeristen. Maar nu mijn firma me teruggegeroepen heeft, moet ik van voor af aan zien te herbeginnen, spijtig genoeg. Verdomme, het zal niet makkelijk worden. Ik ben er zo'n beetje uit, om het zomaar te zeggen.

— Ricardo, ouwe gabber, grijnsde Henry. Eén ding mag je niet uit het oog verliezen: ik ben er geen minuut uitgeweest en ben bereid je op alle mogelijke fronten te helpen. Hoe klinkt dat?

— Fantastisch, joh! Maar om eerlijk te zijn, dat is ook een van de redenen waarom ik je kwam opzoeken, hoor!

— Jij geniepige spaghettivreter! grijnsde Henry. Ik had het kunnen denken.

— Hé, mijn edele afkomst niet beledigen, hé. Of ik duw je een mes tussen je ribben! Ricardo was van Italiaanse afkomst, hoewel hij bij Henry's weten dat land nog nooit gezien had. Hij sprak vloeiend Italiaans, Spaans, Frans, Engels en een behoorlijk mondje Duits. Dat hij het dan ook ver geschopt had in de firma waar hij tewerkgesteld was, verbaasde niemand. Dat van dat mes trekken, was natuurlijk maar stoerdoenerij. Ricardo was nog zachter dan een pasgeboren lammetje, een van de dingen die Henry geweldig op prijs stelde.

Een bescheiden klopje op de deur deed hen opschrikken. Op Henry's verwonderde — Binnen! trippelde Tascha de badkamer in.

— Die komt mijn rug wassen, grinnikte Ricardo. Of niet?

— Als je wil, graag. Maar ik kwam eigenlijk even vragen of we het zwembad mochten gebruiken, Misty en ik. We hebben het allebei zo vreselijk warm dat we een koele duik van doen hebben.

— Ga gerust jullie gang, zei Henry. Waarom denk je dat ik het anders heb laten aanleggen? Spring er maar in!

— Thanks! Tascha verdween in een flits. De badkamer keek uit

over de tuin, waarin in het midden een klein zwembad lag. — Zeg, je denkt toch niet wat ik denk, hé? fluisterde Ricardo toen de blondine verdwenen was.

— Dat ze naakt gaan zwemmen, bedoel je? Ik zou niet weten hoe anders. Of ze moeten badpakken dragen onder hun kleren, wat ik betwijfel.

Samen stapten ze dadelijk naar het raam toe en keken naar buiten. — Godverdomme, vloekte de Italiaan, toen de roodharige Misty opeens in zijn blikveld verscheen, zo naakt als op de dag van haar geboorte, maar niettemin bijna helemaal gekleed in haar lange haar. Dat eindigde net boven haar vrouwelijke kontje. Tascha verscheen twee seconden later, haar haar reikte maar tot even beneden de schouders. Ook zij vertoonde fraaie vormen, hoewel beide mannen het ten zeerste betreurden dat slechts haar achterzijde te bewonderen was. Maar ja, straks zouden ze uit het bad moeten komen en dan... Ricardo leek niet van plan een vinger te verroeren tot hij hen allebei uitgebreid had kunnen bewonderen, maar Henry kwam met een ander idee op de proppen. — Zeg, zouden wij niet maken dat we beneden zijn, jij en ik? En ook gaan zwemmen? Kunnen we ons straks afspoelen in plaats van nu...

— Mij best, grijnsde de Italiaan. Wat denk je: zullen we voor de zedigheid een zwembroekje aantrekken?

— Ben je gek? Als zij in hun blote kont in het water duikelen, wij ook. Kom op, ouwe reus, in je blote piemeltje.

— Hé, pardon, piemel graag.

— Goed, piemel dan.

Zelf had hij geen tijd verspild en zich reeds grotendeels ontkleed. Hij liet zijn kleren gewoon op de badkamervloer liggen. Buiten hadden reeds twee fraaie plonsen geklonken en daarna een heleboel geschater van vrolijke meisjesstemmen. Voor elkaar daalden ze de trap af, hun pikken schommelden lustig heen en weer. — Hopelijk schrikken ze niet te erg, grijnsde Henry over zijn schouder.

— Ze zullen toch al wel eerder een blote vent gezien hebben, zeker? grinnikte Ricardo. Die Tascha althans, als wat jij beweert waar is, zou dit wel eens Misty's eerste confrontatie met een pik kunnen worden. Het zal haar wel aanstaan, wees gerust.

Met die woorden doken ze door de tuindeur van de living en

liepen op de plassende meisjes toe. — Mogen we erbij? vroeg Henry, terwijl hij op de rand van het zwembad postvatte, zijn handen in de zij. Misty schrok en slaakte een gilletje, draaide zich wild spartelend om om hem met grote ogen aan te kijken. Tascha glimlachte en riep: — Be my guest! Jullie hielden ons in het oog, hé? En jullie konden aan de verleiding niet weerstaan, hé? Nou, ik heb er geen bezwaar tegen. Jij toch ook niet, hé, Misty?

De roodharige schudde het hoofd zonder een oog af te slaan van Henry's slurf, die haar uitermate scheen te boeien. — Hier kom ik dan, zei Henry stoer en dook het water in. Tegelijk met Ricado, die ook geen verdere tijd meer verspilde. Henry kwam als eerste boven en zwom naar de blondine toe, Ricardo bleef verdacht lang onder water, vond hij. Even later begreep hij waarom. Ricardo was namelijk rechtstreeks op de roodharige toegezwommen en dook voor haar weer op. Natuurlijk had hij onder water zijn ogen de kost gegeven, wist Henry. Hij zou wel even dolgelukkig naar Misty's kuttemofje gestaard hebben. Ricardo glimlachte tegen het meisje, zwom langs haar heen en dook weer onder. — Nu is het Tascha's beurt, dacht Henry. Hij vergiste zich niet: enkele seconden later verscheen Ricardo's zwarte hoofd naast hem boven het wateroppervlak. — Het is een echte rooie, fluisterde hij in Henry's oor. Ga maar kijken als je me niet gelooft!

Maar Henry geloofde hem op zijn woord. Hij wisselde enkele woorden met de blondine en zijn vriend, zwom dan naar Misty toe, die eenzaam in het verste hoekje van het bad rondploeterde. — Hé, wat doe jij hier zo alleen, liefje? vroeg hij. Je bent toch niet bang van ons, hoop ik?

— Nee, dat niet, zuchtte het meisje, keek hem dan verlegen aan.

— Wat heeft ze toch een prachtige ogen! dacht Henry prompt.

— Alleen, ging ze verder, alleen... Ach, ik weet niet wat te zeggen. Ik wou dat ik me niet had laten overtuigen door Tascha. Dit hòòrt niet, vind ik. Mannen en vrouwen naakt onder elkaar. Nee, ik ga er niet mee akkoord.

— Hé, liefje, we leven niet meer in de negentiende eeuw, hoor, zei Henry vlug. Dit zijn de jaren tachtig, schatje. Een mens schaamt zich niet meer voor zijn lichaam. Trouwens, jij moet wel de laatste zijn die je moet schamen voor je lichaam. Het is volmaakt gewoon... Ik... Sorry, ik wou je niet nog verlegener

maken. Misty had de ogen neergeslagen en scheen op het punt te staan in huilen uit te barsten. Tascha's lach schalde over het water: Ricardo was ongetwijfeld begonnen met moppen tappen, dacht Henry. Zijn vriend kende er een ongelooflijk aantal, scheen er nooit één te vergeten.

— Goed, ik zal Ricardo vragen terug naar binnen te gaan. Het spijt me, Misty, ik wou je niet kwetsen.

— Nee, nee, blijf gerust hier, haastte het meisje zich, terwijl ze hem terug aankeek. God, ik wou dat ik als Tascha was. Ze is zo ongedwongen, zo... ik weet niet hoe ik haar moet beschrijven.

— Als je nog een poosje met haar blijft optrekken, weet ik zeker dat jij ook zo wordt, liefje, fluisterde hij. Je hebt het potentieel in je, het moet er alleen nog uitkomen. Tascha krijgt dat wel voor elkaar.

— Je bent lief, Henry, zei Misty zachtjes. God, zie hen daar eens. Ze kennen elkaar amper enkele uren en... O, Henry! Ze giechelde zowaar. Henry keek om en zag dat Ricardo er geen gras over had laten groeien. Hij had de blondine in zijn armen genomen en kuste haar. En Tascha beantwoordde zijn kus blijkbaar met volle overtuiging. Ze stonden allebei rechtop in het water, zodat hun bovenlichamen er half bovenuit staken. Henry vond dat Tascha's armen in een verdachte hoek onder het oppervlak verdwenen, hij was er zeker van dat ze Ricardo's billen vast gegrepen had. En zijn vriends handen zaten ook op een intiem plekje van het lichaam van de blondine.

Hij voelde zich een beetje een gluurder, maar kon niettemin zijn blikken niet losrukken van het kussende tweetal. Toen hun zoen eindelijk na wat een eeuwigheid leek, voorbij was, zag hij Tascha's peren omhoogkomen toen ze de longen volzoog met lucht. Haar hoofd verdween kort daarop onder water en wat ze daar ging uitspoken, kon hij best raden. Ricardo's geluidloze 'Oooohhh'-kreet verklaarde trouwens ook veel, net als de ogen die hij plotseling genietend omhoogdraaide. Inderdaad, de blondine had Ricardo's prikker in haar mond gehapt en zoog daar nu aan. Onder water. Henry kon zich levendig voorstellen dat dat een hele belevenis moest zijn. Hij voelde zich nu nog meer een gluurder en draaide zich terug om naar Misty. Die hing watertrappend voor hem, ook zij had haar ogen niet van het

schouwspel kunnen losrukken, want een beetje schuldig blikte ze hem aan. — Hmmm, deed ze. Henry kon het niet helpen dat hij in de lach schoot.

— Ik wou werkelijk dat ik als Tascha was, herhaalde Misty.

— Probeer het, fluisterde Henry. Vergeet alles wat ze je ingepompt hebben en volg je instincten. Dan word je als Tascha.

— Denk je?

— Ik weet het zeker...

— Mijn instincten volgen, hé? fluisterde ze, terwijl ze hem strak aanstaarde. Mijn instincten volgen.

Ze liet haar mond een weinig open hangen. Opdat hij haar zou kussen? vroeg Henry zich af. Haar ogen schenen dat te willen, ja. Nochtans durfde hij niet goed. Wat als hij haar vermeende boodschap verkeerd interpreteerde? Wat als ze hem een klap voor zijn kop gaf? Zou hij haar nog onder ogen durven komen die dag? Wat zou Ricardo ervan denken? Niets, die had het te druk met Tascha, leek het wel. De blondine was terug boven water gekomen en ze zwommen nu samen naar de rand van het zwembad, merkte hij toen hij een blik over zijn schouder wierp. - Gaan waarschijnlijk een potje neuken. Verrek, ze hebben gelijk dat ze het doen. Als ze er zin in hebben..., dacht hij, keek terug naar Misty. Haar lippen waren nog steeds vaneen. Hij glimlachte, ze glimlachte niet terug, bleef hem strak aankijken. Uitnodigend? Hij zwom wat dichter. Haar gezicht zat nu amper dertig centimeters van het zijne.

— Is er iets? vroeg hij, hoorde hoe Tascha en Ricardo zich uit het water hesen. - Wedden dat die spaghettivreter al een stijve heeft? mompelde hij bij zichzelf.

— Ja, antwoordde Misty. Ik zou willen dat... God, ik weet het niet. Ze wendde het hoofd af en Henry schold zichzelf uit voor stommeling, van mening dat hij een unieke kans had laten voorbijgaan. Nee, toch niet. Dadelijk vestigde ze haar prachtige ogen weer op de zijne. — Ik... Ik geloof dat we hier een poosje alleen zullen zijn. Ik begin de manieren van Tascha al een beetje te kennen. En als ze zo doet, dan is ze iets... van plan.

Henry knikte. — Vind je het niet erg? vroeg ze. Ik bedoel, jij zou toch met haar... Eh, je-weet-wel.

— Nee, ik vind het niet erg, mompelde Henry. Er zouden zich

nog gelegenheden genoeg voordoen om met Tascha in de koffer te duikelen, wist hij. — Eerst dit prachtige poesje versieren.

— Tascha is een goeie vriendin, meer niet. Meer kan het tussen ons niet worden, dat weet ik nu al.

— Waarom niet?

— Is moeilijk te zeggen, liefje. Ik ben erg gevoelig voor stemmingen en ik denk niet dat Tascha in sommige van mijn buien bij me zou passen...

— O, zei ze. Wie dan wel?

Hij haalde de schouders op. — Dat valt af te wachten, grinnikte hij. Hoe oud ben je eigenlijk?

— Net achttien geworden.

— Verrek, kan ik je vader zijn!

— Je overdrijft. Bovendien val ik op oudere mannen! Dat laatste had ze eruit geflapt voor ze er erg in had, want ze sloeg een slank handje voor haar mond. — Oei! deed ze geschrokken. De spanning viel van hem af, hij barstte uit in een langdurige schaterlach. — O, Misty, zei hij nahikkend. Je bent geweldig, wist je dat?

— Vind je? Ze glimlachte nu een beetje, keek hem alweer strak aan. Uitnodigend? — Dat doet me plezier, Henry. De manier waarop ze zijn naam uitsprak, joeg koude rillingen over zijn ruggegraat. Hij besloot zijn stoute schoenen aan te trekken. — Zou je het erg vinden als ik je kuste? vroeg hij.

— Ik dacht dat je het nooit zou vragen, fluisterde ze en gleed in zijn armen. Haar tong was een vochtighete lans in zijn mond, zijn bloed begon dadelijk sneller te stromen toen hij haar zoete speeksel proefde. Even later klopte het in zijn slapen, zijn hart joeg. Misschien onbewust had Misty haar onderlichaam tegen het zijne aangeperst en hij voelde de hitte van haar poesje tegen zijn kruis. Zijn pik stak de kop op, iets wat haar niet ontging. Ze blikte hem een beetje schuldig, maar ook opgewonden aan en vroeg:

— Was dat goed?

— Wat? Die kus? Liefje, het was fantastisch...

— Echt? Ze klonk opgelucht en gelukkig. — Ik schaam me ervoor, maar ik heb nog maar zo weinig ervaring. Eigenlijk helemaal geen, bekende ze en verwachtte blijkbaar dat hij haar nu walgend van zich af zou duwen. Maar dat deed hij niet,

integendeel, hij nam haar opnieuw in zijn armen en kuste haar, nog intensiever dan daarnet. — Ik vind je wondermooi en ontzettend lief, fluisterde hij. En ik moet je iets bekennen.

— Wat dan?

— Ik ben getrouwd.

— Dat vermoedde ik al, lachte ze. Maar ik ben blij dat je het me zegt. O, het stoort me niet, hoor. Waar is je vrouw eigenlijk?

— Op stap met een vriendin. We laten elkaar vrij, hebben we besloten. Niet dat we niet meer om elkaar geven. We doen het om onze relatie nog beter te maken, zie je.

— Ik begrijp het, geloof ik. Wil je met mij naar bed?

Henry was enkele ogenblikken met stomheid geslagen. — Wat? mompelde hij onnozel, er uitziend als een schoolknaap zonder de minste ervaring.

— Ik vroeg of je met me naar bed wil, herhaalde ze geduldig, met een monkellachje om haar formidabele lippen.

— Dolgraag, zei hij. Maar alleen als jij dat ook wil.

— Anders vroeg ik het je toch niet? Nee, ik heb mijn besluit genomen. Je bevalt me, Henry, zeker nu, nu dat je blijkt een eerlijk man te zijn. En het wordt de hoogste tijd dat ik eindelijk eens iets doe. Ik kan wel voor de rest van mijn leven de onnozele maagd blijven spelen, maar dat is niet de bedoeling.

— Ben je nog maagd? vroeg hij, hoewel hij dat al vermoedde.

Ze knikte gelaten. — Ja. Vroeger had ik de kans niet om met een jongen je-weet-wel. Mijn ouders hielden me voortdurend scherp in de gaten. En sinds ik bij Tascha ben... Nou, ik schrok zo lelijk van haar handel en wandel dat ik geloof dat ik in mijn schulp gekropen ben. Pas nu begin ik te beseffen dat er eigenlijk niks verkeerds is aan haar mentaliteit, integendeel. En nu wil ik mijn eerste stapje in de wereld zetten.

— Vanwaar die plotselinge ommezwaai?

Ze haalde de schouders op. — Eens moet je je een besluit vormen, nietwaar? Gebeurt dat niet meestal in een fractie van een seconde, Henry?

Hij knikte dat ze gelijk had en kuste haar opnieuw. Hij liet zijn handen nu ook over haar rug fladderen en wrong die tussen haar armen tot hij haar borsten te pakken kreeg en die zachtjes begon te strelen. Haar ademhaling ging merkbaar sneller toen ze zich van

elkaar losmaakten. Tascha en Ricardo waren nergens meer te bekennen. Naast elkaar zwommen ze naar de rand van het zwembad toe, niet gehaast, elkaar geen ogenblik uit het oog verliezend.

Het volgende uur zou Henry nooit meer vergeten. Het werd een van de mooiste van zijn leven. Hand in hand liepen ze naar het huis toe zonder er zelfs maar aan te denken zich af te drogen. Henry's pik was al een flink stuk groter dan normaal. Rechtstreeks voerde hij Misty mee naar de logeerkamer. Eigenlijk had hij zijn slaapkamer willen gebruiken, maar daaruit klonken verdachte geluiden, zoals ze allebei glimlachend vaststelden. Uitkleden moesten ze zich dus niet doen. Zodra hij de sprei verwijderd had, ging Misty op het bed liggen. Ze glimlachte een beetje zenuwachtig, vond hij, en nam zich dan ook voor haar eerst op haar gemak te stellen. Een groot gedeelte van haar lange, natte haar hield haar borsten voor hem verborgen, maar hij kon zijn ogen alvast uitkijken op haar fraaie, nat glinsterende bosje schaamhaar. Hij ging op zijn zij naast haar liggen. Dadelijk draaide ze het hoofd om hem aan te kijken.

— Misty, fluisterde hij. Ik weet niet wat ik moet zeggen. Ik geloof dat ik zo nerveus ben als jij. Als ik al niet nerveuzer ben, tenminste.

Ze grinnikte: — Nou, als dat zo is, zou je moeten daveren van de zenuwen. Ik zou het bijna in mijn broek doen, als ik er één aanhad!

— Mijn bed niet bevuilen, hé, grijnsde hij, begon haar dan teder te strelen, terwijl hij zijn mond naar de haar bewoog. Weer een lange, lange zoen. Zijn vingers streken haar haren opzij, zodat hij nu eindelijk haar magnifieke tetters kon bewonderen. Hij vertelde haar hoe mooi hij haar vond en ze glimlachte gelukkig.

— Ik vind jou ook erg knap. Mag ik eens een oerdomme vraag stellen? Zijn alle mannendingen zo groot als de jouwe?

— Sommige zullen nog groter zijn, een heleboel andere kleiner, antwoordde hij stompzinnig. Ik weet dat ik niet slecht voorzien ben, maar er zijn altijd bazen boven bazen, nietwaar?

— De enige penis die ik ooit gezien heb, was die van mijn broertje, zei ze. Toen hij nog een baby was. Ik vond dat toen al ontzettend groot. Maar de jouwe... God gaat dat wel gaan?

— Dat zullen we moeten uittesten, grinnikte hij. Maak je maar geen zorgen, liefje, alles komt wel goed, geloof me!

— Ik hoop het.

Henry begon haar opnieuw te kussen en te strelen, bewoog dan zijn lippen van haar mond via haar hals naar haar tetters en begon daaraan te zuigen. Hij lurkte afwisselend aan haar linker- en rechterknopje en bracht die allebei in minder dan geen tijd tot volle bloei. Hij vond ze fantastisch mooi, haar speentjes, en ze smaakten bovendien nog heerlijk ook. Dan bracht hij zijn hoofd naar haar buik, amuseerde zich enkele ogenblikken met zijn tong rondjes om haar navel te doen draaien, begon die dan schoon te likken. Er voeren nu voortdurend rillingen door haar heen. Ze vond het fantastisch, merkte hij, en haar genot verscherpte het zijne nog. Dan bracht hij zijn lippen naar het plekje dat hij zich van in het begin als doel gesteld had.

Hij streek met zijn tong over de ganse lengte van haar met rode haartjes omkransde scheurtje, proefde reeds een weinig van haar lekkere zoetzure sap dat stilletjesaan van tussen haar flapjes begon te sijpelen. Ze maakte nu kinderachtige geluidjes die hem ontzettend lief in de oren klonken. Dan gebruikte hij zijn vingers om haar lipjes open te pellen, dreef zijn tong onmiddellijk in haar gaatje, liet die daar rondjes in draaien. Zijn tongpuntje beroerde haar nog intacte vliesje. Ze kon nu haar bekken niet meer in bedwang houden, gaf zich volledig over aan haar instincten.

— Ik wil neuken, hijgde ze. O, Henry, ik wil met je neuken. Vergeef me!

— Wat moet ik je vergeven? fluisterde hij.

— Dat ik zulke vieze woorden gebruik!

— Vind je dat een vies woord? Ik vind het een woord met een heel erotische bijklank. Het windt me op. Neu-ken, neu-ken...

— Ja, neuken, neuken, neuken, o, ik wil zo met je neuken, fluisterde ze, haar saffierblauwe ogen wanhopig op de zijne gevestigd. En geil, intens geil, oergeil.

— Doe het dan, Henry, neuk met mij. Neuk me, toe, neuk me, ik wil niet langer wachten!

— Het kan pijn doen in het begin en niet echt bevredigend zijn. Maar dat komt wel, liefje!

— Wees voorzichtig, maar neuk me!

Hij knielde tussen haar gespreide benen. Automatisch trok ze de knieën op, tilde haar kontje dan wat van de matras als wou ze hem haar kuttemofje op een presenteerblaadje aanbieden. Hij liet zich op haar neer, glimlachte toen zijn gezicht boven het hare kwam te hangen. Ze sloeg haar armen om zijn nek en trok zijn hoofd naar beneden, perste haar lippen gulzig op de zijne. Hij beantwoordde haar zoen, wrong dan een arm tussen hun lippen en leidde zijn keiharde knaap naar haar snee. Hij zette hem klem tussen haar bonzende schaamlipjes, kuste haar opnieuw en begon dan te persen. Heel, heel voorzichtig, voorzichtiger dan hij ooit in een vrouw was binnengedrongen, schoof hij zijn fluit in haar lichaam.

— O, wat is je poesje nauw, fluisterde hij. Doe ik je pijn?

— Voorlopig nog niet! hijgde ze. Dieper, Henry, dieper. Het is een vreemd gevoel, maar ik hou ervan. Toe, vul me verder.

Met korte stootjes van zijn bekken bewoog hij zijn kanjer in en uit haar nauwe schede tot haar kutspieren soepel genoeg geworden waren om dieper in haar door te dringen. Tenslotte vond zijn lulknop haar vliesje op zijn weg.

— Bijt even op te tanden, liefje, fluisterde hij. Ze knikte een beetje angstig, dan doorboorde hij haar vliesje met een korte, strakke stoot van zijn bekken. En maakte haar voor eens en voor altijd tot vrouw.

Ze stootte een klaaglijk gilletje uit en lag enkele seconden als verstijfd, haar ogen dichtgeknepen, haar mond vertrokken. Dan ontspande ze zich en slaagde er zowaar in tegen hem te glimlachen.

— Was dat alles? vroeg ze.

Hij knikte.

— Dat viel nog best mee dan. Ik had het erger verwacht.

— Des te beter, hijgde hij geil, begon dan zijn pik verder in haar schede te wringen. Naarmate ze nu heter werd doordat het gevulde gevoel sterker werd, begon haar kut nog meer saus te produceren, wat het voor de reclameman aanzienlijk makkelijker maakte om in haar door te dringen. Hij dreef hem er helemaal in. Tenslotte rustte zijn zak tegen haar reet en probeerden hun schaamharen zich met elkaar te vermengen. Dan begon hij haar met rustige, lange halen te naaien. Opeens kwam ze heftig klaar, schreeuwde haar geluk uit. Haar vingernagels boorden zich diep in het vlees

van zijn rug, terwijl ze kronkelde en spartelde onder hem. En haar poesje zoog en slurpte aan zijn pik, haar kutspieren spanden zich eromheen als een knellende ring. Hij kon zijn zaad niet langer in zijn ballen houden en begon te spuiten. Ook hij schreeuwde het uit van de pret, vond het een intens bevredigende climax.

'The Black Cat' was helemaal opgebouwd in de sfeer van het gelijknamige verhaal van Edgar Allen Poe, waarin een man een oude kerel vermoordt en diens lijk inmetselt in de muur. Maar per ongeluk heeft hij ook een zwarte kat ingemetseld en die verraadt hem op het ogenblik dat de politie de woning komt inspecteren om te kijken waar de oude man gebleven is. In de discotheek had men dat thema weergegeven door skeletten achter valse muren te plaatsen. Op strategische plaatsen zaten er gaten in die muren, waardoor men de blauw oplichtende schedels van de geraamten kon bewonderen. Kortom, de sfeer was een beetje griezelig, te meer daar af en toe een geblaas van katten weerklonk van achter de muren. Dit dan als er even een pauze viel in de disco-muziek, die er gedraaid werd. Een heleboel sjiek geklede mannen en vrouwen bewogen er door elkaar heen, hotsten een beetje rond op de dansvloer, of zaten aan tafeltjes van peperdure drankjes te nippen.

Marc, Myriam en Terry stapten er opgewonden binnen. Er was nog een vierde persoon in hun gezelschap, Timothy, een van de vele vrienden van Myriam. Hij was zowat de enige geweest die nog geen afspraakje had gehad voor die avond en had zich direct bereid verklaard om hen te vergezellen. Een flink gedeelte van de andere mannen, die Myriam had opgebeld, was ook van plan geweest deze avond door te brengen in 'The Black Cat', zodat Terry ervan overtuigd was dat ze nog vele nieuwe gezichten zou leren kennen voordat ze huiswaarts zou keren.

— Hoe vind je het hier? vroeg Timothy, die zich dadelijk over haar ontfermd had. Hij was een vrolijke, niet onknappe jongeman met het lichaam van een body builder en rossig bruin harar, dat hij iets langer droeg dan op dat ogenblik de mode was.

— Valt best mee, glimlachte Terry, die haar ogen uitkeek naar het sjieke gezelschap. Gisteren nog zou ze ervan gewalgd hebben, van al die opgedirkte juffers en dito heren, nu beschouwde ze het

als de normaalste zaak van de wereld en maakte ze er deel van uit. Het stoorde haar niet dat ze eruit zag als een femme fatale in haar blauwe pakje en met het hoedje op haar hoofd. Ze ondervond verscheidene keren dat ze geïnteresseerd opgenomen werd door jongens en mannen die haar anders geen blik geschonken zouden hebben. En ze genoot van al die aandacht.

— Het ziet er hier leuk uit, Tim. En ik heb vreselijk zin om te dansen!

— Zullen we dan maar? glimlachte hij bezitterig, bood haar zijn arm aan na zich kort verontschuldigd te hebben bij Myriam en Marc en leidde haar doorheen de mensenmassa naar het gedeelte van de discotheek dat uitsluitend voor dansen gereserveerd was. Terry begon heen en weer te wiegen op het ritme van de muziek. Tim bracht er niet veel van terecht, constateerde ze inwendig glimlachend. Maar hij deed zijn best. En ze wist dat hij uitsluitend met haar naar de dansvloer getogen was om haar een plezier te doen. Myriam had hem verteld dat hij er haast nooit toe te bewegen was van zijn stoel op te staan om een dansje te wagen, enkel en alleen als zijn vrouwelijke partner hem ten zeerste beviel. Dus beviel zij hem ten zeerste.

— Je danst verrukkelijk, zei hij, terwijl hij zijn hoofd dicht bij het hare bracht. Ze keek hem recht in zijn zachte, blauwe ogen en dankte hem met een brede glimlach.

— Jij doet het anders ook niet slecht, loog ze. Hij hobbelde wat in het rond en vertoonde een treffende gelijkenis met een heen en weer slingerende, aan een koord opgehangen meelzak.

— Niet liegen, grinnikte hij. Ik kan helemaal niet dansen! En daar ben ik me ten zeerste van bewust.

Hij vertrok zijn gezicht in een grimas, ze voelde haar hart naar hem uitgaan en sloeg spontaan haar armen om zijn nek. Ze kuste hem, dreef haar tong gulzig tussen zijn tanden. Verbluft hapte hij naar adem toen ze hem lange seconden later weer losliet.

— Waar had ik dat aan te danken? vroeg hij.

— Aan het feit dat ik je een erg lieve jongen vind, zei ze, terwijl ze hem met wijd opengesperde ogen aankeek. Echt, Tim, je bevalt me. De dj besloot dat op dat ogenblik de tijd rijp was om de discomuziek te vervangen door een eerste trage. Hij glimlachte een beetje onwennig toen ze opnieuw in zijn armen gleed, dit keer

niet met de bedoeling hem te zoenen, maar om met hem te dansen. Daar bracht hij zo mogelijk nog minder van terecht. Meer dan een beetje tegen elkaar aangedrukt te staan wiegen, werd het niet. Nochtans vond Terry het intens bevredigend.

— Kom, zei ze, na afloop van de drie opeenvolgende trage nummertjes.

— Wat? vroeg hij verwonderd.

— We gaan even terug naar je auto, fluisterde ze in zijn oor, knipoogde dan geil tegen hem. Ze had tijdens het dansen haar middel dicht tegen hem aangeperst en gevoeld dat hij een behoorlijke erectie gekregen had door de aanrakingen van haar kruis. Ze was er erg blij mee geweest, was er zelf vreselijk geil door geworden. Ze begreep zichzelf weer niet, maar ze kon niet wachten tot een stuk in de nacht om ergens met hem naartoe te gaan en te neuken. Ze wou het nu. Nu dadelijk wou ze zijn pik in haar lichaam voelen dringen. Vreemd genoeg was ze er zich tegelijkertijd van bewust dat ze nu al die dingen deed die ze vroeger nooit zou gedaan hebben. In tegenstelling tot de meeste schoolmeisjes had zij haar gunsten nooit in een auto aan een jongen geschonken. Nu, als volwassen vrouw, ging ze dat doen. Sinds ze Myriam ontmoet had, leek het alsof ze haar hele vorige leven zo vlug mogelijk wou vergeten, al die dingen wou doen waar ze wel van gedroomd had, maar zich destijds nooit had kunnen toe brengen. Tim was verwonderd en gelukkig tegelijk. Ze greep hem bij de hand en sleepte hem mee. Ze moesten langs Marc en Myriam. Deze laatste was enkele bekenden tegengekomen en momenteel omringd door een groepje mannelijke bewonderaars, Marc was in gesprek met drie andere vrouwen. Hij merkte haar niet op, Myriam wel. Ze trok haar wenkbrauwen even vragend op en grinnikte toen Terry met een ondeugende knipoog te kennen gaf wat ze van zin was. Myriam zag er stralend uit, vond ze.

Ze waren met twee auto's gekomen, die van Marc en die van Tim. Tim ontsloot het portier voor haar en ze kroop dadelijk op de achterbank.

— Ben je nu werkelijk van plan om hier...? vroeg hij. Zouden we niet beter naar een hotelletje rijden, of zo? Ik bedoel, we zijn toch geen studenten meer.

— Hier of nergens. Nu of nooit, giechelde Terry.

— You're the boss, hijgde hij. Hij liep om de wagen heen, stapte in en kwam naast haar zitten.

— Erg comfortabel zal het hier anders niet zijn, zuchtte hij, maar ze reageerde er niet op. Ze kuste hem dadelijk, trok hem half op zich, voor zover dat ging in de wagen, natuurlijk. Haar hand landde op zijn broek, haar vingers hadden weinig moeite met de ritssluiting en trokken die naar beneden. Zodra de spleet groot genoeg was om haar hele hand naar binnen te kunnen werken, dook die erin en gingen haar vingers op zoek naar zijn pik. Die was reeds behoorlijk gezwollen, merkte ze. En hij voelde bloedheet aan. Ze kirde toen ze zijn wapen te pakken kreeg, hij kreunde en werd opeens erg actief. Hij begon haar tetters te masseren. Geen vijf minuten later lagen ze allebei te hijgen en te steunen. Terry werd geiler en geiler, haar poesje stroomde weer over, haar gezwollen spenen deden pijn.

— Neuk me, fluisterde ze wellustig. Ik heb het zo nodig, Tim, zo vreselijk nodig. Toe, doe het dan.

Hoewel ze er zich uitstekend in voelde, betreurde ze even later dat ze Myriams stijl van ondergoed had overgenomen. Immers, Tim had er behoorlijk wat moeite mee, te meer daar zijn vingers zenuwachtig trilden.

— Verrek, vloekte hij. Wat trekken jullie vrouwen toch allemaal aan tegenwoordig? Haar hand was nog steeds om zijn paal geklemd en ze voelde het bloed erin bonzen, hoe langer, hoe harder. — O, ja, hij heeft me evenzeer nodig als ik hem, dacht ze. Misschien nog meer!

Tenslotte was haar poesje dan toch ontbloot. Ze kroop met haar bovenlichaam in een hoekje en draaide haar kontje zo dat hij haar aan zijn trompet zou kunnen spietsen. Gelukkig was Tims auto een Oldsmobile — aan de ruime kant. Terry probeerde zich voor te stellen hoe ze het in een klein wagentje zouden moeten doen en kon een gegiechel niet onderdrukken. Hij wou weten wat er zo grappig was, ze vertelde het hem en hij antwoordde: — Vroeger, toen ik nog student was, had ik een Mini Cooper... Meer uitleg gaf hij niet, maar de grommende toon waarom hij het uitsprak verriet al genoeg. Hij was ongetwijfeld een paar keren flink in de knoop geraakt in zo'n autootje.

Met een knie steunde hij op de vloer voor de achterbank. Het

andere been had hij er ergens opgevouwen opliggen. Terry greep zijn tamp opnieuw beet en leidde die naar haar lekkende poesje.

— Ram hem erin, hijgde ze. Toe, Tim. Geef het me!

Hij gaf het haar. Zodra zijn lulknop een nat zoentje kreeg van haar een weinig geopende flapjes, was hij niet meer te houden. Hij gooide zijn bekken naar voren en spietste haar aan zijn vette leuter, dreef die zo ver hij kon in haar hunkerende schuif.

— Oooo, hijgde Terry langgerekt. Dit is heerlijk, Tim, heerlijk gewoon. Dieper, dieper. Kun je nog dieper?

— Nee, kreunde hij. Hij zit er bijna helemaal in. Sorry, kindje, meer kan ik je hier niet geven.

— Herinner me er dan aan dit elders nog een keer over te doen, piepte ze, terwijl ze de proef op de som nam en haar bekken omhoog zwaaide om nog meer van zijn vlees in haar te krijgen. Het lukte niet. Hij trok zich langzaam terug, dreef zijn piel dan weer in haar snee.

— Ja, ja, ja, moedigde ze hem aan. Haar vingers woelden door zijn haar, ze voelde opeens de behoefte gekust te worden en bracht met een ruwe ruk zijn gezicht voor het hare om zijn lippen te bedekken met de hare. Haar tong kronkelde wellustig in zijn mond, terwijl ze doorgingen met hun bekkens tegen elkaar aan te stoten. — Ongelooflijk, kreunde hij na de kus. Je hebt een formidabel hete kut, Terry!

— En jij een formidabel hete knaap, hijgde ze. Man, het lijkt wel alsof er een gloeiende worst in mijn lijf zit. Een witgloeiende worst. Ik voel hem bijna tot in mijn keel!

Hij was gelukkig, merkte ze aan zijn glimlachende lippen voor de hare en spande zich nog meer in om haar het opperste geluk te schenken. Zijn piel gleed in en uit haar flamoes, alsmaar sneller, alsmaar driester. Al vlug kon Terry aan niets anders meer denken dan aan het zalige gevoel in haar onderbuik. Het leek alsof iedere van haar miljoenen zenuwuiteinden in brand stond, geen pijnlijke brand natuurlijk, maar een intens bevredigende. Toen de sensaties nog heftiger werden om uit te monden in een daverende climax, was ze een poosje volledig van de kaart. Ze zag sterren voor haar ogen en gilde het uit toen het zover was. Haar bloed bonsde in haar slapen, er klonk een gerommel als van een onweer in haar oren en ze zeilde over de rand om in een bodemloze put van genot te

storten.

Het bleef niet bij die ene climax. Voordat hij zijn room in haar buik spoot, bezorgde hij haar nog drie orgasmes, die zo snel op elkaar volgden dat het er slechts één leek, een ontzettend langdurig, uiterst bevredigend hoogtepunt.

Tenslotte kwamen ze tot rust, zijn weinig verslapte neuker nog diep in haar poesje. En dat was misschien nog het lekkerste van alles, dacht Terry achteraf. Ze hield van het gevoel gevuld te zijn, ontzettend veel. Vooral na een heerlijke beurt vond ze het belangrijk om het ding dat har dat genot verschaft had nog een poosje in zich te voelen. Spijtig genoeg vielen de meeste pikken onmiddellijk slap nadat ze gespoten hadden. Maar Tim vormde een uitzondering op die regel.

— Zie die daar maar eens te keer gaan, grijnsde Ricardo tegen Henry, toen ze met Tascha en Misty naar de discotheek toeliepen. Hij wees op een grote Oldsmobile, wiens vering danig op de proef gesteld werd. De wagen wipte op en neer. — Die konden blijkbaar niet wachten tot de avond om was.

— Jij wel, misschien? grinnikte Henry, die vond dat de hand van zijn vriend wel wat openlijk op Tascha's ronde joekel rustte.

— Daar zeg je iets, antwoordde Ricardo met een geile knipoog. Misty kleefde aan Henry's arm alsof ze een vlieg was in een spinneweb. Waar hij ging, volgde ze, zonder ooit verder dan enkele centimeters uit zijn buurt te stappen. Henry genoot er ten zeerste van, vroeg zich af welke jaloerse blikken de mannelijke discotheekgangers nu weer in petto voor hem zouden hebben. Een schoonheid als Misty ging nergens onopgemerkt voorbij. Ja, deze keer voelde hij zich echt in zijn sas.

Ze liepen naar binnen. De eerste persoon die ze ontmoetten, was Myriam. — Henry, riep ze vrolijk uit. Jij hier? Dan merkte ze het prachtige wezentje aan zijn arm op en haar ogen werden een stuk groter. — Inderdaad, ik ben hier, Myriam, glimlachte hij. Hoe maak je het? En mijn vrouw?

— Ach, die herken je niet meer, geloof ik, giechelde Myriam. Ze is op enkele uren tijd een heel ander mens geworden. Ze zal dadelijk wel komen, ze was hier daarnet nog, maar ze is even verdwenen. Vraag me niet waarheen, want dat weet ik niet!

Ze wist het maar al te goed, maar was van oordeel dat Terry hem zelf moest vertellen wat ze uitgespookt had. — Stel je me niet voor aan je vrienden?

— Natuurlijk, sorry. De volgende ogenblikken werden er groeten en kusjes uitgewisseld. Tascha en Misty en Ricardo en Henry, die niet van hun zijden weken, zagen zich dadelijk omringd door een groepje mensen, van wie Myriam natuurlijk het hoogste woord voerde. Henry moest zoveel handen drukken dat hij zich achteraf niet meer kon herinneren aan wie hij allemaal was voorgesteld. Dan zag hij een vrouw in een blauw pakje en een witte zijden blouse binnenkomen. Ze droeg een beeldig hoedje op het hoofd. Hij vond dat ze er sexy uitzag. Pas toen ze hem tot op enkele stappen genaderd was, herkende hij haar. En zij hem.

— Terry!

— Henry! klonk het gelijktijdig.

Een beetje bedremmeld stonden ze elkaar aan te kijken. Geen van beiden voelde zich erg op zijn gemak, hoewel er niets tussen hen geweest was. Toch keken ze elkaar een weinig schuldig aan. Henry brak het ijs. Hij maakte zich los van Misty, die hem treurig nakeek. Zijn plaats werd echter onmiddellijk ingenomen door een andere man, die haar aandacht opeiste. De kerel met wie Terry binnengekomen was, verwijderde zich op haar verzoek. Samen liepen ze naar een rustig hoekje. Hoewel de muziek ook hier erg luid klonk, zouden ze elkaar nog min of meer kunnen verstaan.

— Je ziet er fantastich uit, schat, brak Henry het ijs. Hij wenkte een kelner dichterbij en bestelde zijn en haar favoriete drankje.

— Bedankt, antwoordde ze glimlachend, toen hij zijn ogen opnieuw op haar vestigde. Jij ook, trouwens. Maar ja, jij ziet er altijd fantastisch uit. Ben je uit met die rooie stoeipoes?

— Misty? Ja, ze is van het platteland, een nichte van Tascha, die blondine over wie ik je zeker al verteld heb.

— Fotomodel, hé? Heb je niet een paar keren met haar gewerkt?

Henry knikte. — Misty is ook een model, veronderstel ik?

— Ze wil er één worden.

— Ze is fantastisch mooi, zuchtte Terry. Ik wou dat ik er zo uitzag. Echt, ze is een schitterende verschijning.

— Jij ook, op jouw manier. Ik wil niet dat je er anders uitziet. Ik wil dat je Terry bent. Mijn Terry!

Ze glimlachte verheugd en bracht haar hand naar zijn gladgeschoren wang. — Eigenlijk ben je de liefste man ter wereld, wist je dat?

— Als jij dat zegt, geloof ik het, grinnikte hij. Terry, ik hou van je. Echt waar. Wie was die man bij je? Een vriend van Myriam?

— Timothy? Ja, vriend van Myriam. Leuke kerels. Maar niet half zo leuk als jij. Ik hou ook van je, wist je dat?

— Ja, dat weet ik. En ik ben er verdoms blij om.

De dj zette opnieuw een reeks slows in. Ze keken elkaar aan, begonnen gelijktijdig te lachen. — Zullen we dan maar? vroeg hij.

— Een danspasje wagen? Graag.

Hand in hand liepen ze naar de dansvloer en waren verscheidene minuten zoet met in elkaars armen om hun as te draaien. Voortdurend keken ze elkaar in de ogen. — Ben je nu tevreden? vroeg ze. Zie ik er nu uit als de vrouw die je aan je zijde wil? Goed gekleed, uitdagend, sexy...

— Ja, zei hij. Zo zie je er inderdaad uit. Maar... Hij grinnikte plotseling. Ik weet ineens niet meer of het me nu bevalt, of niet. Het is zo helemaal anders, ik ben het niet van je gewend. Ik geloof dat ik er nog zal moeten aan gewoon worden. Bevalt het jou?

— Tot daarnet, ja. Nu niet meer. Nu wil ik jouw vrouw zijn, de Terry met wie je trouwde, van wie je hield en nog houdt. Eigenlijk zou ik nu liefst van alles terugkeren naar huis om...

— Met me te vrijen? vulde hij aan toen haar grijze ogen een duidelijke boodschap uitstraalden. Ze knikte en glimlachte weemoedig. — Ja. Maar dat kunnen we nu niet maken, hé? Wat zullen de anderen van ons denken?

— Dat me dat geen moer kan schelen, liefste, zuchtte hij. Kom, we gaan... Trouwens, we kunnen straks toch nog terugkomen, nietwaar? De nacht is nog jong... Piepjong...

— Wil je echt gaan?

— Ja, als jij meegaat, anders niet.

— Ik volg je, mijn heer en meester.

Een half uurtje later bracht hij zijn Jaguar voor de garagepoort tot stilstand. Voor hij de motor stilgelegd had, was Terry reeds uit de wagen geglipt en stormde naar de deur toe. — Hé, wacht even, Ter! riep hij. Wacht nou toch!

Ze bleef staan, blikte verwonderd achterom. — Wat is er?

— We gaan dit in stijl doen, lieveling. Alsof we van voor af aan herbeginnen. Voordat ze kon protesteren, had hij haar van de grond getild en wandelde met haar als een baby in zijn armen naar de voordeur toe. Haar armen lagen om zijn nek, breder dan nu had hij haar nooit zien glimlachen, zelfs niet op hun huwelijksdag. Haar ogen straalden gewoon, hielden de zijne vast. Hij wou haar zelfs niet neerzetten om de deur te openen, waar hij tenslotte in slaagde. Dadelijk bracht hij haar naar boven, naar hun slaapkamer. Gelukkig hadden Tascha en Ricardo er geen rotzooi gemaakt en alles achtergelaten zoals het was. — Kleed me uit, fluisterde het zwartje. Zet me in mijn blootje, schat, en vrij met mij.

Hij slikte. — God, dit is precies alsof...

— Het is de eerste keer is? Laat het de eerste keer zijn. Laat het telkens de eerste keer zijn, lieveling.

Hij begon met haar kleren te worstelen, zij met de zijne.

— Verdomme, wat draag je nu nog allemaal! riep hij uit toen hij reeds helemaal naakt was. Van Terry's lichaam kon hij niet meer dan een occassionele glimp opvangen.

— Je wou toch zelf dat ik me sexy kleedde, nietwaar? giechelde ze. Hij had reeds een kanjer van een stijve, merkte ze tot haar volle tevredenheid. En haar kittelaar tintelde alweer, haar poesje was kliedernat. O, ze verlangde zo naar hem. Nochtans hielp ze hem niet om de rest van haar kleren te verwijderen.

— Eindelijk, zuchtte hij, toen hij haar slipje naar beneden geschoven had. Mijn pik staat ver op barsten.

— Vul me dan en neuk me, hijgde ze in zijn oor. Neuk me, Henry.

Henry neukte haar. En nog nooit tevoren had hij zo van zijn vrouw genoten.

Terug in de discotheek, wou Myriam dadelijk weten hoe de vork in de steel zat. — En? vroeg ze, zodra ze Terry even voor zichzelf had. Had ik gelijk, of niet?

— Overschot van gelijk, Myriam, fluisterde Terry verrukt. Hij heeft me doen kòmen... Ik dacht dat ik het ging besterven. Dat was geen gewoon orgasme, het was een superorgasme... Ik heb er geen

woorden voor.

— En hoe gaat het nu verder tussen jullie?

— We hebben het daarnet over gehad. We gaan ons eigen gangetje, als we daar zin in hebben. En vooropgesteld dat we elkaar niet nodig hebben.

— Ik begrijp het niet goed.

— We gaan in de mate van het mogelijke rekening met elkaar houden. Als Henry met een andere meid uit wil, maar ik heb geen zin of heb liever dat hij me gezelschap houdt, blijft hij thuis. En omgekeerd, Als ik...

— Ja, ja, dat begrijp ik, glimlachte Myriam gelukkig. Nu zul je pas echt gaan beseffen wat gelukkig zijn betekent.

— Sorry, liefje, maar ik weet het al. Kijk, zie hem ginder dansen met die Misty! Is hij geen schat!

Alsof Henry wist dat ze het over hem hadden, keek hij in hun richting. Terry wuifde, hij wuifde terug. En wees op zijn horloge, stak dan vijf vingers in de lucht.

— Wat betekent dat? vroeg Myriam.

— Dat hij over vijf minuten bij me is, glimlachte Terry.

— Waarom?

— Ik geloof dat hij al zin heeft om dat van daarnet te herdoen.

EINDE

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Uitgeverij BYBLOS, Emile Wautersstraat, 119 - 1020 Brussel. Beheerder M. Wattenbergh.

OVERAL VERKRIJGBAAR